

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

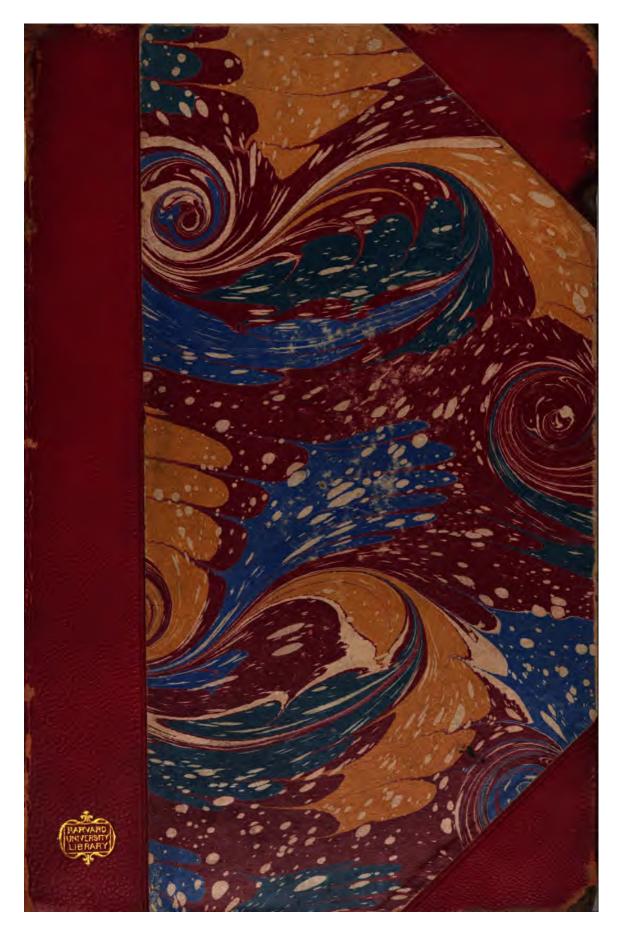
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Lt. 6.525.7

Bound

OCT 2 4 1899

Harbard College Library

FROM

The author

22 Aug., 1899.

• •

•

•

•

,

.

,

St 6.525.7 THE INTERJECTIONS IN TERENCE

WALTER RUSSELL NEWTON

 Haward University Library Complimentary Copy

THE

INTERJECTIONS IN TERENCE

ВY

WALTER RUSSELL NEWTON

THESIS, 1899

SYRACUSE UNIVERSITY

St 6, 525.7

WARD COLLEGE LIBRA

12

CONIUGI CARISSIMAE • •

TABLE OF CONTENTS

											Page
List of Authorities			•		•	•			•		VII
Abbreviations						•	•				VII
General Introduction							•				ΙX
Ah In ex											
I.	Grief, p				. •	•	•	•	•	•	I
II.	Anger,					•	•	•	•	•	2
III.	Advice,					on	•	•	•	•	4
IV.					tion	•	•		•	•	5 6
V.	Delight	or a	muse	ement	•	•	•	•	•	• •	6
Apage .	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	6
Attat .	•	•	•	•	•	•	•	•	. •	•	7
Au .	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	8
Ecastor .	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	9
Eccere .	•	. •	;	•	•	•	•	•	•	•	.10
Edepol In			01								
I.	Grief	•	•	•	•	. •	•	•	•	•	10
II.	Joy	•	•	•	•	•	•	•	•	•	13
III.	Anger	•	•	•	•	•	•	•	•	•	15
IV.	Entreat	y									17
Ehem .	•	•		•							ı8
Eheu .	•										20
Eho											
I.	With In			3							2 I
II.	With Q	uestic	ons								22
Ei .	•		•	•			•				25
Em .	•		•	•							27
Eu .		•								•	32
Euge .	•			•							32
Hahae .	•						•		•	•	33
Heia .				•							34
Hem In e	expression	ns of									
I.	Surprise	)		•	•	•	•	•		•	35
II.	Anger		•	•			•	•	•		40
III.	Grief				•	•	•		•		41
IV.	Joy										42
V.	Alarm '				•				•		43
VI.	Hem as	expl	etive							•	43
Hercle											
Ι.	In Simp						•			• '	44
II.	In Simple Negations .										47
III.	In expressions of Anger						•				48
IV.	In expressions of Distress									•	50
v.	In expre										52
VI.	In expre	essio	ns of	Entre	eaty						53
VII.	In expre	ession	ns of	Surpi	rise						54
VIII.	In expre	ession	ns of	Deris	ion						54

• · •

•

. ; •

.

St 6.525.7 THE INTERJECTIONS IN TERENCE

WALTER RUSSELL NEWTON

•

INTRODUCTION

The following paper is an attempt to give a systematic treatment of the interjections that occur in the six plays of Terence. The edition of Dziatzko (1884) is the one exclusively followed in the text. In foot-notes references are given to other editors. Only pure interjections, not other parts of speech used with interjectional force, are here discussed.

There are thirty-two different interjections used by Terence, ranging alphabetically from *ah* to *uah*, and occurring in the aggregate seven hundred and fourteen times.

They are here taken up in their alphabetical order, the general force and meaning of each given, and, wherever it seemed desirable, subdivisions made, usually according to the emotions which the interjection expresses or emphasizes, but occasionally also according to the construction which it requires.

An interjection has much emotional, but little or no notional, content. As several varied or even conflicting emotions may be present in the soul simultaneously, it is evident that classifications based on the emotions cannot be made that are mutually exclusive. When, therefore, subdivisions are made under the headings 'Grief,' 'Anger,' 'Surprise' and the like, it means that the one emotion which, from an analysis of the situation, seems most prominent determines the classification, not that other emotions are excluded.

Again, while some of the interjections are always used with definite and uniform force and meaning, others, such as the ubiquitous expletives *edepol* and *hercle* are absolutely indifferent as to their setting. They may be used where there is the most intense emotion and help to emphasize it, or they may be found where there is no emotion or thought specially emphasized, used, like certain 'expletives' in English, from sheer force of habit.

It should be noticed, too, that some of the interjections are mere natural cries, sudden explosions of sound, ("mere sounds - - only improperly called words," says Madvig) and are indicated to the eye by a letter or by letters, and rank as words only by courtesy and for convenience' sake.

Enough of the original text, it is believed, is given with each citation to show the force and meaning of the interjection used in the passage.

The definitions and classifications are based on a study of Dziatzko's text of Terence, with such help as could be obtained from numerous commentaries.

Two tables are appended, the first giving all the references by play and line for the interjections in alphabetical order; the second giving the number of times the interjections are used by the respective characters.

It is hoped that this concordance-lexicon of the Interjections in Terence may be a real, however slight, contribution to the mass of *Terentiana*.

This interjection has four variant spellings: a, ah, aha, and ha. Priscian's explanation of the h final is interesting. "Quaeritur, cur in uah, ah, post uocales ponitur aspiratio, et dicimus, quod apocopa facta est extremae uocalis, cui praeponebatur aspiratio. Nam perfecta uaha, aha sunt." (I, 5, 25). Also (II, 2, 9,) "In H quae est nota aspirationis, non potest terminari syllaba: inuenio tamen in uah et ah interiectionibus terminalem uideri syllabae H. Sed magis puto, ut superius dictum est, per apocopen hoc solere fieri, quum perfecta uaha et aha sint." Later grammarians have not accepted this theory of Priscian's. Wagner (on And. 252) says that a is the best spelling, but it is not given as a variant in Umpfenbach's collation.

Servius (on Virgil's Ecl. 1, 15) calls ah "dolentis interiectionem;" but in Terence ah expresses every variety of emotion. It occurs in Terence forty-seven* times which may be classified as follows:

I. Expressions of Grief, Pain or Distress.

And. 252 Pamphilus Adulescens

I, 5, 17 Nam quid ego dicam dé patre? ah,

Tantámne rem tam néclegenter ágere!

And. 325 Pamphilus Charinus Adulescentes II

II, 1, 25 Pa. - - eho dum díc mihi: Núm quid nam ampliús tibi cum illa fuít, Charine? Ch. Ah, Pámphile,

Nil.

And. 649 CHARINUS PAMPHILUS ADULESCENTES II

IV, 1, 25 Hábeas. Pa. Habeam? áh, néscis quantis in malis uorsér miser,

Quantásque hic consiliís suis [mihi] confláuit sollicitúdines, Meus carnufex.

Heaut. 94 Menedemus Senex

I, 1, 42 Filium únicum adulescéntulum

Habeo. áh, quid dixi? habére me? immo habuí, Chremes;

*Not including the two instances in the second ending of the Andria.

(1) Line 3. Cha. Ah, perii. Daue. (2) Line 6. Da. Ah mane.—And. 252. aha
BCDP; uah Bo.—And. 325, aha BCDEGP—And. 649, aha D; ha C.—Heaut.
94, ha E; at Bo.

Heaut. 857 MENEDEMUS CHREMES SENES II

IV, 8, 16 Me. Id ést profecto; id amícae dabitur. Ch. Scílicet Datúrum. Me. Ah, frustra sum ígitur gauisús miser.

Heaut. 934 CHREMES SENEX

V, 1, 61 Ah néscis, quam doleam.

Heaut. 938 Menedemus Chremes Senes II

V, 1, 65 Me. Quid dótis dicam té dixisse fslio?
Quid óbticuisti? Ch. Dótis? Me. Ita dico. Ch. Ah.

Phor. 194 Antipho Phaedria Adulescentes II

I, 4, 16 - - - An. Nescío quod magnum hoc núntio expectó malum. Ph. Ah.

[Sanusne es?]

Phor. 474 Antipho Adulescens Geta Seruos

III, 1, 10 An. Num quíd patri subolét? Ge. Nil etiam. An. Ecquíd spei porrost? Ge. Néscio. Au. Ah.

Hec. 630 LACHES PHIDIPPUS SENES II

IV, 4, 8 La. Dic fíliae rus cóncessuram hinc Sóstratam:

Ne réuereatur, mínus iam quo redeat dómum. Ph. Ah,

Nullám de his rebus cúlpam commeruít tua:

Ad. 269 CTESIPHO ADULESCENS

II, 4, 5 O mí germane! ah, uéreor coram in os te laudare ámplius, Ne id ádsentandi mágis quam quo habeam grátiam facere exístumes.

Ad. 329 GETA SERUOS SOSTRATA MULIER

III, 2, 31 - - Ge. Cértum, hisce oculis égomet uidi, Sóstrata. So. Ah,

Me míseram! quid jam crédas? aut quoi crédas?

II. Expressions of Anger, Reproach or Vexation.

And. 469 SIMO SENEX

III, 1, 11 Adeóne est demens? éx peregrina? iám scio: ah, Vix tándem sensi stólidus.

Heaut. 857, VAK A; uah Zeu.—Phor. 194 ah om. BCEFP; ha DG.—Hec. 630, ah om. D¹.—Ad. 269, AC¹P; ha D.—Ad. 329, ah om. EF. "ah interiectio est flentis." Don.— And. 469, ah om. D¹, add. D².

And. 628 Charinus Adulescens

IV, 1, 4 Hócine [est] crédibile aut memorábile,
Tánta uecórdia innáta quoiquam út siet,
Út malis gaudeant átque ex incómmodis
Álterius sua ut cómparent cómmoda? ah,
Ídnest uerum?

Heaut. 91 CHREMES MENEDEMUS SENES II

I, 1, 39 Ch. Non sinam, inquam. Me. Ah, non aequóm facis.

Eun. 208 Phaedria Adulescens Parmeno Seruos

II, 1, 2 Ph. Sátine hoc mandatúmst tibi? Pa. Ah, Rogitáre, quasi diffícile sit.

Eun. 381 Chaerea Adulescens Parmeno Seruos

II, 3, 90 Ch. Non ést profecto: síne. Pa. At enim istaec ín me cudetúr faba. Ch. Ah.
 Pa. Flagítium facimus.

Eun. 758 CHREMES ADULESCENS

IV, 6, 20 Ah, métuo qualem tú me esse hominem exístumes.

Phor. 809 DEMIPHO CHREMES SENES II

V, 3, 26 De. - - una ómnis nos aut scíre aut nescire hóc nolo.

Ch. Ah.

De. Quid ést? Ch. Itan paruam míhi fidem esse apud te!

Hec. 697 Pamphilus Adulescens Laches Senex

IV, 4, 75 Pa. Dabo iús iurandum níl esse istorúm mihi. La. Ah, Reddúce uxorem, aut quam ób rem non opus sít cedo.

Hec. 744 LACHES SENEX BACCHIS MERETRIX

V, 1, 18 La. Meum receptas filium ad te Pámphilum. Ba. Áh. La. Sine dicam:

Hec. 853 Pamphilus Adulescens

V, 4, 13 Sinám sine munere á me abire? ah nímium me ingratúm putas.

And. 628, aha D.—Eun. 208, ha DG — Eun. 381, "Is qui in G erasit C ah Par, Parmenoni 'At enim istaec - flagitium facinns.' nulla Chaereae exclamatione interrupta dare uidetur noluisse: non male, sed contra omnium librorum fidem" Rich. p. 390, n. 11.— Eun 758, au BCEFGP, "quod, cum au a uiris non pronuntietur, ferri nequit." Rich. p. 417. hau Delph. Zeu. "Omnes fere, inter quos Bembinus, non hau sed ah habeant, quod magis placet." Faer. "Nostri omnes au vel hau." Bent.—Phor. 809, ha D, Zeu.— Hec. 744, ah add. P².—Hec. 853, ah tu F.

And. 112 DEMEA MICIO SENES II

I, 2, 32 De. Non ést flagitium fácere hacc adulescéntulum? Mi. Ah.
Auscúlta, ne me optúndas de hac re sáepius:

Ad. 127 DEMEA MICIO SENES II

I, 2, 47 De. Tum cónsiliis quicquam? Mi. Ah, si pergis, ábiero.

Ad. 132 MICIO DEMEA SENES II

I, 2, 52 Mi. - - nam ambós curare própemodum Repóscere illum est quém dedisti. De. Ah, Mício!

Ad. 274 CTESIPHO AESCHINUS ADULESCENTES II

II, 4, 10 Ct. Pudébat. Ae. Ah, stultítiast istaec, nón pudor.

Ad. 309 Geta Seruos

Ah

III, 2, 11 Me míserum, uix sum cómpos animi, ita árdeo iracúndia.

Ad. 342 GETA SERUOS SOSTRATA MULIER

III, 2, 44 Ge. Quaprópter quoquo pácto tacitust ópus. So. Ah, minume géntium:

Non fáciam.

Ad. 853 DEMEA MICIO SENES II

V, 3, 67 De. Ego séntio - - Mi. Ah, pergísne? De. Iam iam désino.

III. Expressions of Advice, Entreaty, or Admonition.

And. 306 CHARINUS ADULESCENS BYRRIA SERUOS

II, 1, 6 Ch. Nil uolo áliud nisi Philúmenam. By. Ah,
Quánto satiust te íd dare operam, quí istum amorem ex
ánimo amoueas,
Quam íd loqui, quo mágis lubido frústra incendatúr tua!

Quant la rodan, dan magin rantan masira mocina

And. 543 CHREMES SENEX

III, 3, 11

Ah, ne me óbsecra:

Quasi hóc te orando a me impetrare opórteat.

And. 868 CHREMES SENEX

V, 2, 27 Ah, ne saéui tanto opere.

Ad. 112, ah om. Wag. at Bo. "Ah pro at lapsu frequentissimo." Bo.—Ad. 127, ha V; a Umpf.—Ad. 132, a AP, Umpf.; ah F; ah C; aha BDV; ha G.—Ad. 274, aha BCDGP.—Ad. 342, aha DG.—Ad. 853, AK A.—And 868 ha BCDP.

And. 872 Simo Chremes Senes II

V, 3, 1 Si. Quid ais, ómnium - - ? Ch. Ah, Rem pótius ipsam díc ac mitte mále loqui.

Heaut. 403 Antiphila Mulier

II, 4, 23 Ah, retine me, óbsecro!

Heaut. 439

CHREMES SENEX

III, 1, 30 Ah,

Veheméns in utramque partem, Menedeme, és nimis, Aut largitate nímia aut parsimónia:

Eun. 797 CHREMES ADULESCENS GNATHO PARASITUS

IV, 7, 27 Ch. Tíbi illam reddat aut tu eam tangas, omnium - ? Gn. Ah, quid agís? Tace.

Phor. 216 Antipho Adulescens Geta Seruos

I, 4, 38 An. Non póssum adesse. Ge. Ah, quíd agis? quo abis, Antipho?

Mane ínquam.

Phor. 541 GETA SERUOS ANTIPHO ADULESCENS

III, 3, 8 Ge. Scío: sed quid tum? An. Ah, díctum sapientí sat est.

Hec. 109 Philotis Meretrix

I, 2, 34 Ah noli, Pármeno:

IV. Expressions of Comfort or Commendation.

Eun. 889 Thais Meretrix Chremes Adulescens

V, 2, 50 Th. Tamen sí pater quid - ? Ch. Áh, nolit certó scis, Ciuís modo haec sit.

Phor. 325 GETA SERUOS PHORMIO PARASITUS

II, 2, 11 G. Véreor, ne istaec fórtitudo in néruom erumpat dénique. Ph. Ah,

Nón itast: factúmst periclum, iám pedum uisast via.

Hec. 721 LACHES PHIDIPPUS SENES II

IV, 4, 99 La. At te óro porro in hác ne adiutor sís mihi. Ph. Ah, Jam dúdum dixi idémque nunc dicó, Laches;

And. 872, ha BCD; aha G.— Heaut. 439, at Bo.— Eun. 797, AKA A.— Phor 541, ha DEG.—Eun. 889, ha FP. Ch. QUIDAK A. "ego cum Bentleio et Fleckeiseno scribendum esse existimo si pater quid," Rich. p. 400.— Phor. 325, AK A.

Hec. 877 Pamphilus Adulescens Parmeno Seruos

V, 4, 37 Pam. Ego istuc sátis scio. Par. Ah,
Témere quicquam Pármeno praetéreat quod facto úsus sit?

Ad. 405 SYRUS SERUOS DEMEA SENEX

III, 3, 51 - Sy. Adortast iúrgio fratrem ápud forum
 De psáltria istac. De. Aín uero? Sy. Ah, nil réticuit.

Ad. 597 Micio Hegio Senes II

IV, 3, 6 Mi. - - id quia non est à me factum, agis grátias?

He. Ah, mínume: numquam te áliter atque es ésse animum induxí meum.

V. Expressions of Delight or Amusement.

Heaut. 397 CLINIA ADULESCENS

II, 4, 18 Ergó, mea Antiphila, tú nunc sola réducem me in patriám facis.

Eun. 1009 Pyrhias Ancilla

V, 6, 8 Numquám pol hominem stúltiorem uídi nec uidébo. Ah, Non póssum satis narráre, quos ludós praebueris íntus.

APAGE

. This interjection is the Greek $\delta \pi \alpha \gamma \epsilon$, the imperative of $\delta \pi \delta \gamma \omega$ with a reflexive expressed or implied. It is used twice by Terence, once with, once without, the reflexive. It expresses anger and disapproval.

Eun. 756 Thais Meretrix Chremes Adulescens

IV, 6, 18 - - Th. Num formídulosus óbsecro es, mi homo? Ch. Ápage sis:

E'gon formidulósus?

Eun. 904 Chremes Adulescens Pythias Ancilla

V, 2, 65 Ch. Quin, Pýthias,

Tu mé seruato. Py. Néque pol seruandúm tibi

Ouicquám dare ausim néque te seruare: ápage te.

Hec. 877, an Uumpf., Bent., Bo., Fleck., Wag., Zeu., Del. and apparently all the Mss. ah Conradt, Dz.—Ad. 405, VAKA. uah Bent., Bo., Del., Zeu.—Heaut. 397, uah BCDEFGP. "uah, quod omnes libri praeter A exhibent, falsum esse metro euincitur." Rich. p. 641.—Eun. 1009, ha BD.

ATTAT (ATAT)

Two theories have prevailed regarding the origin of Attat: one, now abandoned, that it is the adversative at doubled; the other, that it is the Greek arraraí. It expresses surprise, always in Terence unpleasant surprise. Donatus says of it in a note on Eun. 727, "Interiectio est paulatim percepti atque intellecti mali."

Attat occurs seven times in Terence.

And. 125 SIMO SENEX

I, 1, 98 Percússit ilico ánimum. attat hoc íllud est, Hinc íllae lacrumae, haec íllast misericórdia.

Eun. 228 PARMENO SERUOS

II, 1, 22 Séd quis hic est, qui huc pérgit? attat, híc quidemst parasitús Gnatho

Mílitis:

Eun. 727 CHREMES ADULESCENS

IV, 5, 1 Attát data hercle uérba mihi sunt : uícit uinum quód bibi.

Eun. 756 CHREMES ADULISCENS THAIS MERETRIX

IV, 6, 18 Ch. Mílitum secum ád te quantas cópias addúcere?

Áttat. Th. Num formídulosus óbsecro es, mi homo?

Phor. 600 Geta Seruos

IV, 2. 10 Sed eccum ípsum, quis est ulterior? attat, Phaédriae Pater uenit.

Phor. 963 PHORMIO PARASITUS

V, 8, 870 Attat, nísi mi prospicio, haéreo.

Hec. 449 Pamphilus Adulescens

III, 4, 35 Attat éccum Phiddippum ét patrem Video: hórsum pergunt.

*In Plautus nine instances are quoted by Richter where attat denotes pleasant surprise, e.g., Aul. 657, 704. "Attat expauescentis est" Sch. p. 98.

And. 125, atat DE, Bent., Bo.; at at, Del., Zeu.— Eun. 228, atat E; at at Del.—Eun. 727, atat DE, Zeu.; at at Del.— Eun. 756, atat EG, Zeu.; at at Del.—Phor. 600, atat DEP, Zeu; at at Del.—Phor. 963, attatat Bent.; atat Zeu.; at at Del.—Hec. 449. atat E. Zeu.; at at Delph.; "atat interiectio est conterriti et con turbati." Don.

Au (also written hau) is an exclamation of surprise coupled with vexation and remonstrance. It is used by women only. "Au interiectio est conturbatae feminae nec constantis sibi." Don. "Interiectio est irascentis." Schl. p. 90, comm. ant. "Observantis modo blandientis et misericordiam mouentis." Calp. "Vtitur ea, qui admiratur, quomodo aliquid, quod nimium aut non probabile, nec credibile, nec optabile uidetur, dici aut fieri possit, admixta saepe indignatione in re praeter opinionem existente." Hand Turs. I, 524. Priscian (p. 636) places au among "sonituum illiteratorum imitationes." Au is found nine times in Terence.

And. 751 Dauos Seruos Mysis Ancilla

IV, 4, 12 Da. Dictúra es quid rogo? My. Aú! Da. Concede ad déxtram.

Heaut. 1015 SOSTRATA MULIER CHREMES SENEX

V, 3, 13 So. Sic erit,

Mí uir. Ch. Confitére? So. Au, te obsecro, ístuc inimicís sit.

Eun. 656 DORIAS PYTHIAS ANCILLAE II

IV, 3, 14 Do. Au óbsecro, mea Pýthias, quod ístuc nam monstrúm fuit.

Eun. 680 Phaedria Adulescens Pythias Ancilla

IV, 4, 13 Ph. Námque alium habui néminem. Py. Au, Ne cómparandus híc quidem ad illum est.

Eun. 899 Pythias Ancilla Thais Meretrix

V, 2, 60

Py. Crede hoc meáe fide,

Dabit híc pugnam aliquam dénuo. Th. Au, tace.

Phor. 754 CHREMES SENEX SOPHRONA NUTRIX

V, 1, 27 Ch. Quid? duásne uxores hábet? So. Au, obsecro, únam ille quidem hanc sólam.

Phor. 803 NAUSISTRATA MULIER DEMIPHO SENEX

V, 3, 20 Na. Au, óbsecro, uide ne in cognatam pécces. De. Non est.

Heaut. 1015, ah BCDEFGP; ha D.— Eun. 889, "lexicorum auctores afferunt ahahe tace, uel ahu. Sed antiqui libri et Donati testimonium confirmant, scriptum fuisse au tace." Hand Turs. I, 218. ah, Bo 'au interiectio est perturbatae mulieris, ut apud Graecas iob." Don.—Phor. 803, au om E.—Ad. 336, Au au GBFP; au ADCE. "au au ferendum esse uidetur, nam uix praestat au tu pro au au uel simile quidquam." Rich p 416 "Neque aliter stat uersus. Cuipiam non potest non elidere ultimam." Bent.

Ad. 336 Geta Seruos Canthara Anus
III, 2, 38 Ge. Patiámurne an narrémus quoipiam? Ca. Âu au,
mi homo, sánun es?

ECASTOR (MECASTOR)

This faded oath is found in the form ecastor (old interjection e+castor) five times, in the form mecastor (me Castor innet!) twice in Terence. It is used by women only. Ramsay (Mostellaria, Excursus XVII) says that ecastor, edepol and hercle "are, for the most part, mere expletives, destitute of any particular emphasis, corresponding to the 'Gad,' 'Bedad,' 'Faith,' 'By Jove,' and a host of others with which our dramatists were wont to season the discourse of their characters."

In Terence ecastor (mecastor) always emphasizes some pleasant emotion.

And. 486

LESBIA OBSTETRIX

III, 2, 6 Per ecástor scitus púer est natus Pámphilo.

Phor. 1050

NAUSISTRATA MULIER

V, 9, 61 Phórmio, at ego ecástor posthac tíbi quod potero, quod uoles

Fáciamque et dicám.

. Hec. 83 Syra Anus Parmeno Seruos

I, 2, 8 Sy. Salué mecastor, Pármeno. Pa. Et tu edepól, Syra.

Hec. 611 LACHES SENEX SOSTRATA MULIER

IV, 3, 5 La. Íbi rus ergo hinc; íbi ego te et tu mé feres.
So. Speró mecastor:

Hec. 741 BACCHIS MERETRIX

V, 1, 15 Est mágnam ecastor grátiam de istác re quod tibi hábeam;

Hec. 835 BACCHIS MERETRIX

V, 3, 37 uerum ecástor

Numquam ánimum quaesti grátia ad malás adducam pártis.

^{*}See Ribbcck's "Beiträge" etc., p. 26 Also Hand Turs., Vol. II, p. 341.

And. 486, "Per Castorem et Pollucem ornatiua sunt iurandi, apta feminis."

Don.— Hec. 83, mi Castor E, "Olim salutantis addebant iusiurandum, ut hoc sedula facere uiderentur." Don — Hec. 611, mecastor A, all others ecastor.— Hec. 741, ecastor D; castor C.—Hec. 835, ecastos A.

Hec. 860

BACCHIS MERETRIX

V, 4, 20

At tu ecástor morem antíquom atque ingenium óbtines, Ut únus omnium hómo te uiuat númquam quisquam blándior.

ECCERE (also ECERE)

Two widely differing theories have been held regarding the etymology of this particle. The old theory was that it was e+ceres=per Cererem, like ecastor, edepol, etc. The later theory (Ribbeck's)* derives it from ecce+rem.

Eccere is used but once by Terence.

Phor. 319 PHORMIO PARASITUS GETA SERUOS

II, 2, 5 · - Ph. Sí rogabit. Ge. Ín te spes est. Ph. Éccere, Quíd si reddet?

EDEPOL (POL)

There are two recognized derivations also for *edepol*, an older and a later. The old theory was that *edepol* was a corruption of *per aedem Pollucis*, and hence it was spelled *aedepol*. The later etymology makes it an abridgement of e+deus+pol.

From the remark of Ramsay quoted above (under ecastor), it is easy to infer that any division of passages containing edepol must be made on an arbitrary principle. Edepol has nothing to do per se with the meaning of the passage. The following divisions, however, may be made for convenience' sake. Edepol with

I. Expressions of Grief, Distress, Regret and the like.

And. 229

Mysis Ancilla

I, 4, 2

Lésbiam adducí iubes.

Sáne pol illa témulentast múlier et temerária.

And. 320

PAMPHILUS ADULESCENS

II, 1, 20

Néque pol consilí locum habeo néque ad auxilium cópiam.

And. 459

Mysis Ancilla

III, 1, 1 Ita pól quidem res est, út dixisti, Lésbia:
Fidélem haud ferme múlieri inueniás uirum.

*"Beiträge," etc., p. 43. Hand's Turs. II, 343. Phor. 319, ecce re DEG; ecce res D. "Providendum est in causa." Sch. p. 131. And. 692 Mysis Ancilla Atque édepol IV, 2, 9 Ea rés est, proptereaque nunc misera in maerorest. DAUOS SERUOS MYSIS ANCILLA And. 778 Da. Nisi púerum tollis, iám ego hunc in mediám uiam IV, 4, 39 Prouólam teque ibídem peruolam ín luto. My. Tu pól homo non es sóbrius. Mysis Ancilla And. 788 Me míseram! nil pol fálsi dixi, mí senex. IV, 4, 49 And. 803 CRITO SENEX MYSIS ANCILLA IV, 5, 8 Cr. Itan Chrýsis? hem. My. Nos quídem pol miseras pérdidit. And. 808 CRITO SENEX Nam pól, si id scissem, númquam huc tetulissém pedum. IV, 5, 13 Eun. 96 THAIS MERETRIX Ne crúcia te obsecro, ánime mi, mi Phaédria. I, 2, 16 Non pól, quo quemquam plús amem aut plus díligam, Eo féci; THAIS MERETRIX Eun. 199 1, 2, 119 Ego pól, quae mihi sum cónscia, hoc certó scio; Eun. 665 DORIAS PYTHIAS ANCILLAE II Dor. Perii, obsecro? tam infandum facinus, mea tu, ne IV, 3, 23 audiui quidem. Py. At pól ego amatorés audieram múlierum esse eos máximos, Sed níl potesse: Phor. 735 CHREMES SENEX V, 1, 8 Cérto edepol, nisi me ánimus fallit aút parum prospíciunt oculi, Meáe nutricem gnátae uideo, Phor. 747 SOPHRONA NUTRIX V, 1, 20 Istóc pol nos te hic ínuenire míserae numquam pótuimus. Hec. 88 PARMENO SERUOS Edepól te desidérium Athenarum árbitror, I, 2, 13 Philótium, cepísse saepe

Hec. 228 Sostrata Mulier Laches Senex

II, 1, 31 So. Nón mea opera néque pol culpa euénit. La. Immo máxume;

Hec. 274 Sostrata Mulier

II, 3, 1 Édepol ne nos súmus inique aeque ómnes inuisáe uiris.

Hec. 278 . . . . ita ánimum induxerúnt socrus

II, 3, 5 Omnis esse iníquas: haud pol mé quidem; nam numquám secus

Hábui illam ac si ex mé esset nata, néc qui hoc mi eueniát scio:

Hec. 280

II, 3, 7 Nísi pol filiúm multimodis iam éxpecto ut redeát domum.

Hec. 520 Myrrina Mulier

IV, 1, 5 Quód si rescierít peperisse eam, íd qua causa clám me habuisse
Dícam, non edepol scio.

Hec. 566 Myrinna Mulier

IV, 1, 51 Nullám pol credo múlierem me míseriorem uíuere:

Hec. 568 Nam ut híc laturus hóc siet, si ipsám rem ut sit rescíuerit,

IV, 1, 53 Non édepol clam me est, quom hóc quod leuiust tám animo iraté tulit.

Hec. 593 Sostrata Mulier

IV, 2, 17 Níl [pol] iam istae res míhi uoluptatís ferunt:

Hec. 728 Bacchis Meretrix

V, 1, 2 Nec pól me multum fállit, quin quod súspicor sit quód uelit.

Hec. 734 BACCHIS MERETRIX

V, 1, 8 Ego pól quoque etiam tímida sum, quom uénit [mi] in mentem quáe sim,

Ne nómen mihi quaesti óbsiet;

Hec. 788 Bacchis Meretrix

V, 2, 22 Eo, etsí scio pol eís fore meum cónspectum inuisum hódie.

Hec. 278, pro me Bo.— Hec. 520. Ego pol Eu.— Hec. 593, pol om. A. "Eiectum Pol ab eis est, qui nescirent Voluptatis secundam corripere solere." Bent. pol om. Wag. Zeu.

Ad. 783

Syrus Seruos

V, 2, 8

Edepól comissatórem haud sane cómmodum, Praesértim Ctesiphóni!

Il. Expressions of Joy, Delight, and the like.

And. 770

Mysis Ancilla

IV, 4, 31

- Dís pol habeo grátiam, Quom in páriundo aliquod ádfuerunt líberae.

And. 817

Mysis Ancilla

IV, 5, 22

O óptume hospes! pól, Crito, antiquom óbtines.

Heaut. 381

BACCHIS MERETRIX

II, 4, 1 Edepol te, mea Antíphila, laudo et fórtunatam iúdico,

SOSTRATA MULIER

Heaut. 1060 V, 5, 16

Gnáte mi, ego pol tíbi dabo illam lépidam, quam tu fácile ames.

Fíliam Phanócratae nostri.

Eun. 675 Pythias Dorias Ancilla II Phaedria Adulescens

IV, 4, 8 Py. Haben hóminem, amabo? Ph. Quíd ni habeam? Py. O factúm bene.

Dor. Istúc pol uero béne.

Eun. 876 Thais Meretrix Chaerea Adulescens

V, 2, 37 Th. Equidém pol in eam partem accipioque ét uolo, Ch. Immo ita quaeso unum hoc scito, contuméliae

Non mé fecisse caúsa, sed amorís. Tha. Scio.

Eun. 879

V, 2, 40 Et pól propterea mágis nunc ignoscó tibi.

Eun. 916

Pythias Ancilla

V, 3, 7

Probe édepol narras: nam ílli faueo uírgini:

Eun. 1002

Pythias Ancilla

V, 6, 1 Numquam édepol quisquam iám diu quod mágis uellem eueníre,

Mi euénit, quam quod módo senex intro ád nos uenit érrans.

Eun. 1009

V, 6, 9 Numquám pol hominem stúltiorem uídi nec uidébo.

Phor. 814 NAUSISTRATA MULIER

V, 3, 31 Sic pól commodius ésse in omnis árbitror, quam ut cóeperas,

Manere hanc:

Phor. 1051 NAUSISTRATA MULIER PHORMIO PARASITUS

V, 9, 62 Na. - - quod uoles

Fáciamque et dicám. Ph. Benigne dícis. Na. Pol meritúmst tuom.

Ph. Vín primum hodie fácere quod ego gaúdeam?

- - ' Na. Cúpio. Ph. Me ad cenám uoca.

Phor. 1054

V, 9, 65 Na. Pól uero uoco.

Hec. 83 Syra Anus Parmeno Seruos

I, 2, 8 Sy. Salué mecastor, Pármeno. Pa. Et tu edepól, Syra.

Hec. 610 Sostrata Mulier

IV, 3, 4 Fors fuat pol.

Hec. 839 BACCHIS MERETRIX

V, 3, 41 At pól me fecisse árbitror, ne id mérito mi eueníret.

Ad. 289 SOSTRATA MULIER CANTHARA ANUS

III, 1, 2 So. Óbsecro, mea nútrix, quid nunc fíet? Ca. Quid fiát rogas?

Recte édepol spero.

Ad. 293 CANTHARA ANUS

III, 1, 6 Pól is quidem iam hic áderit;

Ad. 298 SOSTRATA MULIER

III. 1, 11 Ita pol est ut dícis:

Ad. 763 Syrus Seruos

V 1, 1 Edepól, Syrisce, té curasti mólliter

Lautéque munus ádministrastí tuom:

Ad. 959 Demea Senex Syrus Seruos

V, 9, 2 De. Frúgi homo's, ergo édepol hodie meá quidem senténtia.

Ad. 961 Iúdico Syrum fíeri esse aequom líberum

V, 9, 4 - Sy. O noster Démea, edepol uir bonu's!

Hec. 83, "Irrisit ad ecastor addendo edepol. Et quod illa Parmeno, ille hic addidit Syra" Don.— Hec. 610, Fors pol fuat Del. Hoc fuat pol Bo.— Ad. 289, recte edepol, spero Speng., Krit. An.

III. Expressions of Anger, Reproach and the like.

And. 790 Mysis Ancilla

IV, 4, 5, Ne me áttigas,

Sceléste. Si pol Glýcerio non ómnia haec -

And. 866 Simo Senex

V, 2, 25 Ego pol hódie, si uiuó, tibi Osténdam, erum quid sít pericli fállere.

Heaut. 723 BACCHIS MERETRIX

IV, 4, 1 Satis pól proterue mé Syri promíssa huc induxérunt.

Heaut. 730 BACCHIS MERETRIX

IV, 4, 8 - Dórmiunt; ego pól istos commouébo.

Eun. 606 Chaerea Adulescens

III, 5, 58 An ego occasiónem

Amítterem? tum pól ego is essem uéro, qui simulábar.

Eun. 719 Pythias Ancilla

IV, 4, 51 Inueniám pol hodie, párem ubi referam grátiam.

Eun. 731 Pythias Ancilla

IV, 5, 5 - - certo tú quidem pol multo hílarior.

Eun. 867 Thais Meretrix

V, 2, 28 Neque édepol quid nunc cónsili capiám scio De uírgine istac:

Eun. 903 Pythias Ancilla

V, 2, 64 néque pol servandúm tibi

Quicquám dare ausim néque te servare: ápage te.

Eun. 941 PYTHIAS ANCILLA

V, 4, 19 Ego pól te pro istis fáctis et dictís, scelus, Ulcíscar,

Phor. 574 DEMIPHO CHREMES SENES II

IV, 1, 8 De. Quid illi tám diu
Quando ígitur commorábare, ubi íd audíeras?
Ch. Pol mé detínuit mórbus.

Eun. 719, edepol Fleck., Wagner.

NAUSISTRATA MULIER DEMIPHO SENEX Phor. 787 V, 3, 4 Factúm uolo, ac pol mínus queo uiri cúlpa, quam me dígnumst. Phor. 788 De. Quid autem? Na. Quia pol mei patris bene parta V, 3, 5 indiligénter Tutatur; PHORMIO PARASITUS NAUSISTRATA MULIER Phor. 998 CHREMES SENEX Ph. Delirát miser V, 9, 9 Timóre. Na. Nón pol temerest, quod tu tám times. Ch. Egon tímeo? Hec. 58 PHILOTIS MERETRIX Per pól quam paucos réperias meretrícibus I, 1, 1 Fidélis eueníre amatorés, Syra. Hec. 71 PHILOTIS MERETRIX SYRA ANUS Ph. Tamén pol eandem iniúriumst esse ómnibus. I, 1, 14 Sy. Iniúrium autem est úlcisci aduersários? Hec. 160 PARMENO SERUOS PHILOTIS MERETRIX Pa. Sed út fit, postquam hunc álienum ab sesé uidet, I, 2, 85 Malígna multo et mágis procax facta ílico est. Ph. Non édepol mirum. Hec. 499 PHIDIPPUS LACHES SENES II La. Quam ob rém te orabam, fíliam ut remítteres. III, 5, 49 Ph. Non crédidi edepol ádeo inhumanúm fore. PHIDIPPUS SENEX Hec. 543 Vérum id uitium númquam decreui ésse ego adules-IV, 1, 28 céntiae; Nám id innatumst, át pol iam aderit, sé quoque etiam quom óderit. PHIDIPPUS SENEX Hec. 623 Tibí quoque edepol sum íratus, Philúmena, IV, 4, 1 Gravitér quidem; Hec. 732 BACCHIS MERETRIX LACHES SENEX V, 1, 6 Ba. Salué, Laches. La. Credo édepol te non níl mirari, Bácchis, Quid sít qua propter te húc fores puerum éuocare iússi.

Hec. 747 LACHES SENEX V, 1, 21 Nám neque ille hoc animo ér

V, 1, 21 Nám neque ille hoc animo érit aetatem néque pol [tu eadem] ista aetás tibi.

Hec. 756 BACCHIS MERETRIX

V, 1, 30 Fáciam, quod pol, si ésset alia ex hóc quaestu, haud facerét scio,

Ut de tali caúsa nuptae múlieri se osténderet.

Hec. 772 Phidippus Senex

V, 2, 6 Nec pól istae metuont deós neque has respícere deos opínor.

Hec. 799 PARMENO SERUOS

V, 3. 1 *Edepol* ne meam érus esse operam députat paruí preti, Qui ób rem nullam mísit,

Ad. 450 Hegio Senex

III, 4, 4 Ex illan fámilia

Tam inlíberale fácinus esse ortum! O Aéschine, Pol haúd paternum istúc dedisti!

IV. Expressions of Entreaty, Admonition, and the like.

And. 305 Byrria Seruos

II, 1, 5 Quaéso edepol, Charine, quoniam non potest id fieri quod uis,

Íd uelis quod póssit.

Heaut. 590 CLITIPHO ADULESCENS SYRUS SERUOS

III, 3, 29 Cl. Di te éradicent, qu' me hinc extrudis, Syre! Sy. At tú pol tibi istas pósthac comprimitó manus!

Eun. 721 Dorias Ancilla

IV, 4, 53 Tu pol, sí sapis,

Quód scis nescis, néque de eunucho néque de uitio uírginis.

Eun. 883 Chaerea Adulescens Pythias Ancilla

V, 2, 44 Ch. Te quóque iam, Thais, ita me di bene amént, amo. Pv. Tum pól tibi ab istoc, éra, cavendum intéllego.

Hec. 786 LACHES SENEX

V, 2, 20 Quaeso édepol, Bacchis, quód mihi es pollícita tute ut sérues.

Heaut. 590, Pol om. BCDEFGP. "Illud Pol nescio unde uenerit. Nec ex nostris ullus, nec uett. edd. id agnoscunt." Bent.

EHEM.

Ehem is an exclamation of pleased surprise. Richter objects stoutly to the theory (which "nonnulli uiri docti" advance,*) that *ehem*, *hem* and *em* are the sounds made in clearing the throat. Hand (Turs. II, 356) says of *ehem* - - "est laeta exclamatio eius, qui rem non expectatam deprehendit, aut rem ex inopinato superuenientem cum quadam admiratione excipit. Quare saepe in laeta salutatione usurpatur."

Ehem occurs twenty-one times in Terence.

DAUOS SERUOS PAMPHILUS ADULESCENS

And. 417 SIMO SENEX

II, 5, 6 Da. Quasi de ímproviso réspice ad eum. Pa. Ehém, pater.

Da. Probe. Si. Hódie uxorem dúcas, ut duxi, uolo.

And, 686 Pamphilus Adulescens Mysis Ancilla

IV, 2, 3 Pa. Mysís. My. Quis est? *ehem* Pámphile, mihi te óptume offers.

And. 846 Dauos Seruos Simo Chremes Senes II

V, 2, 5 Da. Érus est: quid agam? Si. O sálue, bone uir. Da. Éhem Simo, O nostér Chremes,

Ómnia adparáta iam sunt íntus.

Heaut. 622 SOSTRATA MULIER CHREMES SENEX

IV, 1, 9 So. Ehem mi uir. Ch. Ehem, mea úxor. So. Te ipsum quaero.

Heaut. 883 MENEDEMUS CHREMES SENES II

V, 1, 10 Me. Quós ais hominés, Chremes, cessáre? Ch. ehem, Menedeme, áduenis?

Heaut. 1047 MENEDEMUS CHREMES SENES II

V, 5, 3 Me. - - - optume

Ípsas uideo. Ch. Ehém, Menedeme, quár non accersí iubes

Fíliam et quod dótis dixi fírmas?

And. 417, em hem D.—And. 686, "hem libri, sed desunt AF" Richter hem West, Speng, Bo., Umpf., Stall., Zeu. "Ehem autem monosyllabon in huiusmodi locis; non Hem quod indignantis uel conturbati est" Bent.— And. 846 Ehē G; Hem Bo., Delph., Don "Hem interiectio perturbati est" Don. "Ehem (einsilbig) Dauos stellt sich freudig überrascht, Simo und Chremes hier zu treffen" Speng.—Heaut. 622, Hem bis E. "Haec repetitio a simili indignantis est." Calp —Heaut. 883, Hem Bo., Delph. "Hem est particula ostendens gaudium de aduentu." Calp.—Heaut. 1047, "Hem interiectio percipientis eum, quem nolebat." Calp.—*Roby Lat. Gram. I, p. 339; Ashmore on Ad. 224.

Eun. 86 THAIS MERETRIX I, 2, 6 Quis hic lóquitur? ehem, tun híc eras, mi Phaédria? PARMENO SERUOS THAIS MERETRIX Eun. 462 III, 2, 9 Pa. Itúran, Thais, quópiam es? Th. Ehem, Pármeno: Bene fécisti hodie. Eun. 505 THAIS MERETRIX III, 2, 52 - - - Quid? quid áliud{uolui dícere? Ehem, cúrate istam díligenter uírginem: . Eun. 651 PHAEDRIA ADULESCENS PYTHIAS ANCILLA Ph. - - quíd festinas? aút quem quaeris, Pýthias? IV, 3, 9 Py. Ehem, Phaédria, ego quem quaéram? Eun. 730 Pythias Ancilla Chremes Adulescens Py. Chremés. Ch. Quis est? ehem Pýthias: IV, 5, 4 LACHES (?) SENEX PARMENO SERUOS Eun. 977 V, 5, 7 La. Quem praéstolare, Pármeno, hic ante óstium? Pa. Quis homóst? ehem, saluom te áduenire, ere, gaúdeo. DEMIPHO SENEX PHORMIO PARASITUS Phor. 375 GETA SERUOS De. Geta. II, 3, 28 Ph. Responde. Ge. Quis homost? éhem. De. Tace.

Phor. 795 CHREMES DEMIPHO SENES II

Ch. Ehem, Démipho, V, 3, 13

Iam illé datumst argéntum? De. Curaui flico.

NAUSISTRATA MULIER PHORMIO PARASITUS

Phor. 991 CHREMES SENEX

V, 9, 2 Na. Qui nóminat me? hem, quíd istuc turbaest, óbsecro, Mi uír? Ph. Ehem, quid nunc óbstipuisti?

Eun. 86, hem DG, Del.— Eun. 462, hem BCDEF²; em F¹.— Eun. 505, hem Del.—Eun. 651, hem Del., Faer.— Eun. 730. hem DG; en Don. in lem.—Eun. 976, ehem CE (inter lineas) FP; hem Del., Umpf.—Phor. 375, ehem A; hem BCD²EFP; om. D¹G.—Phor. 795, hem BCEP; deest G.—Phor. 991, KEM A. "Uel ex uir relidendum uel ex hem m: quamuis consonans consequatur, uel legendum, ut in Victoriano et Basilicano, ehem." Faer. "Nostri ehem." Bent.

PARMENO SERUOS SOSTRATA MULIER Hec. 340

Par. Iterum ístinc excludére. III, 2, 5

So. Ehem Pármeno, tum híc eras?

DEMEA MICIO SENES II Ad. 81

I, 2, 1 De. Ehem, opportune: te ipsum quaérito.

Ad. 266 AESCHINUS ADULESCENS

Ehem opportune: te ipsum quaéro; quid fit, II, 4, 2 Ctésipho?

SYRUS SERUOS DEMEA SENEX Ad. 373

De. Huic mándes, si quid récte curatúm uelis, III, 3, 19 Sy. Ehem Démea, haud aspéxeram te, quíd agitur?

DEMEA SENEX AESCHINUS ADULESCENS Ad. gor

De. Quid ágitur, Aeschine? Ae. Ehem, pater mi, tu híc V, 7, 3 eras?

EHEU.

Eheu is an exclamation of pain or grief found three* times in Terence.

Heaut. 83 CHREMES MENEDEMUS SENES II

I, 1, 31 Ch. Quaesó, quid de te tántum commeruísti? Me. Eheu! Ch. Ne lácruma,

Heaut. 1043 CLITIPHO ADULESCENS

V, 4, 20 - - Eheu, quam nunc tótus displicéo mihi Quám pudet!

Syrus Anus Hec. 74

I, 1, 17 Eheú me miseram, quór non aut istaéc mihi Aetás et formast aút tibi haec senténtia!

Hec. 340, "ehem interiectio est eius quae commota sit noua re." Don.—Ad. 81, hem DG; he em U; hem Don. bis in lem. "Aliqui libri, inter quos Bembinus et Basilicanus, ehem: quod magis conuenit actibus repentinis, ut est subitus eius, quem quis quaerit, aspectus." Faer.—Ad. 266. "ehem interiectio repentiniae rei." Don.—Ad. 373, hem Del. "Ehem interiectio est commoti et quasi perculsi re subita et noua." Don.—Ad. 901, hem DG, Bo., Del., Umpf.—Heaut. 83, ei mihi (B)D²E; EKEU ACFP; heu hoi Del.; oiei Bent., Bo.— Heaut. 1043, ehu F.—

Hec. 74, heu F.

*A possible fourth instance is Phor. 187 (I, 4, 10), where cheu is the reading

EHO

This interjection is generally used with vehement questions. It is, however, itself essentially an imperative, and signifies "Come on, now," "Here now," "Answer me," "Come, tell me." "Dic mihi," which is used with it in several instances, might fairly be supplied in nearly every case. The combinations cho dum and cho tu are quite common. Eho is used with imperative sentences ten times in Terence, with interrogative sentences thirty times.

I. Eho used with Imperatives.

And. 184	SIMO SENEX DAUOS SERUOS		
I, 2, 13	Si. Daue. Da. Hém, quid est? Si. Eho dum ád me.		
And. 324	Pamphilus Adulescens		
II, 1, 24	eho dum díc mihi:		
	Númquid nam ampliús tibi cum illa fuít, Charine?		
And. 667	CHARINUS ADULESCENS		

IV, 1, 43 Eho, díc mi, si omnes húnc coniectum in núptias Inimíci uellent, quód nisi consilium hóc darent?

CHREMES CRITO SENES II And. 931 V, 4, 28 - - Ch. Utinam id sít, quod spero! eho, díc mihi

Quid eám tum? suamne esse aíbat?

And. 951 CHREMES SENEX

Propero ad fíliam. Eho mecúm, Crito; V, 4, 48 Nam illám me credo haud nósse.

Eun. 360 CHAEREA ADULESCENS PARMENO SERUOS

Ch. Périi, numquamne étiam me illam uídisse! eho dum II, 3, 69 díc mihi:

Estne, ut fertur, fórma? Pa. Sane.

GETA SERUOS Phor. 633

IV, 3, 28 'Solí sumus nunc hic' ínquam: 'eho, dic quid uís dari'

Phor. 748 CHREMES SENEX

V, 1, 21 Eho díc mihi, quid reí tibist cum fámilia hac unde éxis?

And. 184, eho D, "eho (dum) est interiectio ad se uocantis, interdum admir-Delph. "Nutus est intentionem animaduersionemque deposcens eius, cum antis" Delph. "Nutus est intentionem animaduersionemque deposeens etus, camquo uult loqui." Don.—And. 667, "eho interiectio est intentionem audientis exposeens." Don.—And. 951, "Eho hic admiratio (lege admonitio, Zeu.) est intentionis ad id quod dicturi sumus" Don. heo U.—Phor. 633, EKO A; eo BCF; heo

--2I---

Hec. 719 LACHES SENEX IV, 4, 97 Eho púere, curre ad Bácchidem hanc Vicínam nostram: huc éuoca uerbís meis. MICIO SENEX Ad. 970 V, 9, 13 Si quidem Tú uis: Syre, eho accéde huc ad me: líber esto. II. Eho introducing questions. And. 88 SIMO SENEX eho, quid Pámphilus? "quid? sýmbolam I, 1, 61 Dedít, cenauit." And. 500 SIMO SENEX DAUOS SERUOS Si. Mihin quisquam? Da. Eho, an tute intellexti hac ad-III, 2, 20 simulari? And. 616 DAUOS SERUOS PAMPHILUS ADULESCENS Da. Vísus sum. Pa. Eho, dum, bóne uir, quid ais? III, 5, 10 Dauos Seruos And. 710 IV, 2, 27 Eho tu ímpudens, non sátis habes quod tíbi dieculam áddo. Quantum huíc promoueo núptias? And. 748 Dauos Seruos Eho Mýsis, puer hic úndest? quisne huc áttulit? IV, 4, 9 And. 766 DAUOS SERUOS MYSIS ANCILLA Da. Quid? Pámphili? IV, 4, 27 My. Eho, an nón est? DAUOS SERUOS MYSIS ANCILLA And. 781 Da. 'Coactus légibus IV, 4, 42 My. Eho, óbsecro, an non cúius Eam uxórem ducet.' est? And. 791 Dauos Seruos Mysis Ancilla

Ad. 970, eoFP.—And. 88, eo C; heo D.—And. 500, "eho modo interiectio est admirantis, alias ad se uocantis." Don.—And. 616, heodum BCEP; ohe du G.—And 748, "Eho interiectio est uel animaduersionem in se poscentis aut repente cernantis." Don. au puer hic, etc. Eu—And. 781, au Del., Stall., Zeu. "Fleckeisenus, fortasse metri gratia, - interiectionem parum probabiliter omisit" Rich. "Donatus legit au, dicens esse interiectionem perturbatae mulieris" Faer. "Omnes nostri eho; et recte" Bent.

Da. Hic socer est.

IV, 4, 52

Da. Eho inépta, nescis quíd sit actum? My. Quí sciam?

And. 852 SIMO SENEX DAUOS SERUOS

V, 2, 11 Si. Eho, non tu dixti ésse inter eos ínimicitias, cárnufex?

Da. Sunt.

And. 908 CRITO SIMO SENES II

V, 4, 5 Cr. Símo, men quaéris? Si. Eho tu, Glýcerium hinc ciuem ésse ais?

Heaut. 312 CLITIPHO ADULESCENS SYRUS SERUOS

II, 3, 71 Clit. Eho sceleste, quó illam ducis? Sy. Quo égo illam? ad nos scílicet.

Heaut. 537 Syrus Seruos Chremes Senex

III, 2, 26 Sy. Eho quaéso laudas, quí eras fallunt? Ch. In loco. Ego uéro laudo.

Heaut. 582 CLITIPHO ADULESCENS CHREMES SENEX

III, 3, 22 Cl. Nón accedam ad íllos? Ch. Eho quaeso, úlla accedundí uiast?

Eun. 286 GNATHO PARASITUS

II, 2, 55 Etiám nunc tu hic stas, Pármeno? [eho] num nam híc relictu's cústos,
Ne quís forte internúntius clam a mílite ad istam cúrset?

Eun. 334 CHAEREA ADULESCENS PARMENO SERUOS

II, 3, 43 Ch. Eho, nónne hoc monstri símilest? quid ais? Pa. Máxume.

Eun. 351 Chaerea Adulescens Parmeno Seruos

II, 3, 60 - Pa. Vidi, nóui: scio quo abdúcta sit. Ch. Eho Pármeno mi, nóstin et scis úbi siet?

Eun. 639 Phaedria Adulescens

IV, 2, 11 si nón tangendi cópiast *Eho*, né uidendi quídem erit?

Eun. 691 Phaedria Adulescens Dorus Eunuchus

IV, 4, 24 Eho tu, émin ego te? Do. Emísti.

Heaut. 312, eo C; eo P "eho interiectio ad monentis attentionem, et ut sistatur gradus, poscentis" Calp.—Heaut. 537, "Eho modo interiectio est interrogantis, alias admirantis alias ad se uccantis" Calp.—Heaut. 583, "eho hoc loco admonentis est" Calp.—Eun. 286, eoh D; oh G.—Eun. 334, eo G. "Eho uox dolentis." Schlee, p. 101.—Eun. 639, "Eho ridicule additum: tanquam omnino non secum loquatur" Don.

Eun. 736 CHREMES ADULESCENS PYTHIAS ANCILLA

IV, 5, 10 Py. Nil díxit, tu ut sequerére sese? Ch. Níl, nisi abiens mi ínnuit.

Py. Eho, nonne id sat erat?

THAIS MERETRIX CHAEREA ADULESCENS

Eun. 856 Pythias Ancilla

V, 2, 17 Th. Quid féceras? Ch. Paulum quiddam. Py. Eho 'paulum' impudens?

An paulum hoc esse tibi uidetur, uirginem
Uitiare ciuem?

Phor. 259 Demipho Senex Phaedria Adulescens

II, 1, 29 De. Bonás me absente hic cónfecistis núptias. Ph. Eho, an íd suscenses núnc illi?

Phor. 384 Demipho Senex Phormio Parasitus

II, 3, 37 De. Ego mé nego: tu quí ais redige in mémoriam.
Ph. Eho tú sobrinum tuóm non noras?

Phor. 684 Antipho Adulescens Geta Seruos

IV, 4, 3 An. Satin ést id? Ge. Nescio hércle: tantum iússus sum.

An. Eho, uérbero, aliud míhi respondes ác rogo?

Hec. 100 PARMENO SERUOS PHILOTIS MERETRIX

I, 2, 25 - Pa. Habére autem? Ph. Eho tu, an nón habet? Pa. Habét, sed firmae haec uéreor ut sint núptiae.

Hec. 267 LACHES PHIDDIPUS SENES II

II, 2, 25 - - La. Quae rés te facere id próhibet?
Eho, núm quid nam accusát uirum? Ph. Minumé.

Hec. 671 Pamphilus Adulescens Laches Senex

IV, 4, 49 - - - - Pa. Quem ípse neclexít patre,

Ego alám? La. Quid dixti? eho an nón alemus, Pámphile?

Ad. 389 DEMEA SENEX SYRUS SERUOS

III, 3, 35 - De. Quid? istaec iám penes uos psáltriast?
Sy. Ellam íntus. De. Eho, an domíst habiturus?

Hec. 267, "eho interiectio ponentis aurem propriorem." Don.— Hec. 671, heo DF.

Ad. 660 AESCHINUS ADULESCENS MICIO SENEX

IV, 5, 26 Ae. Eho, nónne haec iusta tíbi uidetur poscere?
Mi. Non.

Ad. 777 DEMEA SENEX SYRUS SERUOS

V, 2, 2 De. Quid Ctésiphonemihic nárrat? Sy. Nil. De. Eho, cárnufex,

Est Ctesipho intus?

Ad. 905 Aeschinus Adulescens Demea Senex

V, 7, 7 - Ae. Cúpio; uerum hoc míhi moraest,

Tibícina et hymenaéum qui cantént. De. Eho,

Uin tu huíc seni auscultáre?

EI (HEI)

The spelling ai is the one now pretty generally adopted. Richter says that he can not find hai in any Plautian Manuscript of the better class, and sums up the case as regards Terence thus: "Apud Terentium hai neque in AG neque in EFP extat, semel And. 106 in D, ter And. 322, 622, Heaut. 234 in B, bis And. 322, 622 in C (sed altero loco h litera a C^2 addita)." He quotes the following from Probus: "'Nunc si simpliciter, hoc est sine adspiratione ai proferatur, erit datiuus casus pronominis ai, ut ai," IV pg. 146, 17, 18."

Ei expresses fear coupled with distress and grief. In fifteen of the twenty times it is used by Terence it is followed by mihi, misero being joined with mihi in two instances.

And. 73 Sosia Libertus

I, 1, 46 Ei, uéreor ne quid Ándria adportét mali!

And. 263 PAMPHILUS ADULESCENS

I, 5, 28 ein égo ut aduorser? ei mihi!
Incertumst quid agam.

And. 322 CHARINUS PAMPHILUS ADULESCENTES II

II, 1, 22 Ch. Pamphile,
Si íd facis, hodié postremum mé uides. Pa. Quid it

Si id facis, hodié postremum mé uides. Pa. Quid ita! Ch. Ei mihi,

Uéreor dicere: huíc dic quaeso, Býrria.

And 73, "hei interiectio timentis et dolentis." Del. "ei interiectio dolentis.' Sch. p. 80.

And. 622

Pamphilus Adulescens

III, 5, 16

Ei mihi

Quóm non habeo spátium, ut de te súmam supplicium, út uolo!

CLITIPHO CLINIA ADULESCENTES II Heaut. 234

Clit. Clínia. Clin. Ei miseró mihi? II, 2, 5 Clit. Etiám caues, ne uídeat forte hic te á patre aliquis éxiens?

SYRUS SERUOS CLINIA ADULESCENS Heaut. 247

Sy. Nón oportuít relictas: pórtant quid rerum! II, 3, 6 Clin. Eí mihi!

Heaut. 968 CHREMES SENEX CLITIPHO ADULESCENS

Ch. Íbi tuae stultítiae semper érit praesidium, Clítipho, V, 2, 15 Uictus, uestitús, quo in tectum té receptes. Cl. Eí mihi! Ch. Sátius est quam te ípso herede haec póssidere Bácchidem.

Phor. 178 , ANTIPHO ADULESCENS

I, 3, 26 - - uideon égo Getam curréntem huc adueníre? Is est ípsus. Ei, timeó miser, quam hic míhi nunc nuntiét rem.

DORIO LENO ANTIPHO ADULESCENS Phor. 490

Do. Mirábar si tu míhi quicquam adferrés noui. An. Ei, III, 2, 5 Metuó lenonem né quid

ANTIPHO PHAEDRIA ADULESCENTES II

GETA SERUOS Phor. 501

An. Míseratumst. Ph. Ei, uérbis uincor! III, 2, 16 Ge. Quám uterque est similís sui!

Phor. 607 ANTIPHO ADULESCENS

Sed pátruom uideo cúm patre astantem, eí mihi, IV, 3, 2 Quam tímeo, aduentus húius quo impellát patrem!

Phor. 671 ANTIPHO ADULESCENS

Eí mihi! IV, 3, 66

Geta, óccedisti mé tuis falláciis.

Heaut. 234, "hei datiuo iungitur." Calp.—Phor. 178, "recte iam timet, quia in metu semper est praesaga mali mens. Et hei interiectio ingemiscentis est." Don.— Phor. 490, "Collocatum enim habent AFP ei in capite uersus 491, eoque si particulam cum C. Conradtio 'die metrische Composition der Comödien des Terenz' pg. 25 transferimus, iambicus septenarius 491 parum elegans mutatur in trochaicum octonarium bene fluentem." Rich. p. 469.

Phor. 797	CHREMES SENEX
V, 3, 14	Ei, uídeo uxorem: paéne plus quam sát erat.
Hec. 366	Pamphilus Adulescens
III, 3, 6	alio súspicans Mórbo me uisúrum adfectam ac sénsi esse uxorem (é mihi):
Ad. 124	MICIO DEMEA SENES II
I, 2, 44	Mi. Te plúra in hac re péccare ostendam. De. Eí mihi,
,	Pater ésse disce ab íllis, qui ueré sciunt.
Ad. 173	SANNIO LENO AESCHINUS ADULESCENS
II, 1, 19	Sa. O indígnum facinus! Ae. Nísi caues, geminábit. Sa. Ei miseró mihi!
Ad. 242	Sannio Leno
II, 2, 34	<i>Ei</i> mihi,
	Etiám de sorte núnc uenio in dubiúm miser?
	Sostrata Mulier Geta Seruos
Ad. 323	Canthara Anus
III, 2, 25	So. Quid est? quid trépidas? Ge. Ei mi! Ca. Quid festinas, mí Geta?
Ad. 452	Demea Senex
III, 4, 6	<i>Ei</i> mihi
	Utinam hic prope adesset alicubi atque audiret haec!
Ad. 753	MICIO DEMEA SENES II
IV, 7, 35	- Mi. Ét tu nobiscum úna, si opus sit. De. Eí mihi! Non te haéc pudent?
Ad. 789	Demea Senex
V, 3, 3	Ei míhi, quid faciam? quíd agam? quid clamem aut querar?
	EM.

$\mathbf{E}\mathbf{M}$

Only the later editions of Terence seem to distinguish carefully between *em* and *hem*. The older editions inherited the confusion prevailing in the manuscripts. How serious this confusion was, is seen in the following summaries from Richter (p. 474): "Apud Terentium

Ad. 173, "Libri Calliopani. Sa. O miserum facinus. Ae. Geminabit nisi caues. Sa. ei miseriam, sed nullo loco ei cum accusatiuo coniunctum habemus" Rich. p. 468, N. 26.

em in Bembino— a quo tota fere abest Andria—locis 23 apparet, in libris Calliopianis melioris notae saepius quam in libris minoris notae (in B nusquam, in E semel Phor. 1026). In P codice integro locis 28:—in C locis 19, sed octiens - - a C² mutatum in hem:—in D locis 15, sed quinquiens - - a D² mutatum in hem et ab eadem manu And. 556 Heaut. 866: denique And. 842 scriptum est en:—in F locis 8, sed quater - - a F² mutatum in hem, ab eadem manu Heaut. 866 Phor. 212:—in G locis quatuor."

Em, as will be seen by the following citations, has a demonstrative force, and, like its equivalent en, was doubtless regularly accompanied by a gesture.

It occurs thirty-three times in Terence.

And. 351 Pamphilus Adulsecens Dauos Seruos

II, 2, 14 Pa. Óbsecro te, quám primum hoc me líbera miserúm metu. Da. Em,

Líbero: uxorém tibi non dat iám Chremes.

SIMO SENEX DAUOS SERUOS PAMPHILUS

And. 416 Adulescens

II, 5, 5 Si. Utrúmque adesse uídeo. Da. Em, serua. Si. Pamphile.

Da. Quasi de ímproviso réspice ad eum. Pa. Ehém, pater.

And. 458 SIMO SENEX

II, 6, 27 quid híc uolt ueteratór sibi?

Nam si híc malist quicquam, ém illic est huic reí caput.

And. 556 Simo Senex

III, 3, 24 Em, id te óro ut ante eamus, dum tempús datur.

And. 604 Dauos Seruos

III, 4, 25 Em astútias! quod sí quiessem, níl euenissét mali.

And. 351, "hem libri, sed desunt AF." hem Bent., Bo., Del., Fleck., Stall., Umpf., Wag., Zeu. "hem demonstratio est facti" Don.—And. 416. em C¹P; hem BC²DE, Bo., Del., Fleck, Umpf., Zeu "De hem posset cogitari, si Simo repente appareret; sed iam diu eum adire uidit Dauos (uu. 403 et 406 sqq), itaque nequit obstupescere Simonis aduentu" Rich. p. 493, n. 43.—And. 458, hem BD (inter lineas) EG, Bent., Bo., Del., Fleck., Stall., Umpf., Wag., Zeu.—And. 556, hem D; hem BC²EGP, Bent., Bo., Del., Fleck., Stall., Wag., Zeu.—And. 604, hem BC²DEG, Bent., Bo., Del., Fleck., Stall., Zeu.

And. 619 PAMPHILUS ADULESCENS

III, 5, 13 Tu rem impeditam et pérditam restituas? em quo frétus sim,

Qui me hódie ex tranquillíssuma re cóniecisti in núptias.

And. 785 Dauos Seruos

IV, 4, 46 Audistin, óbsecro? em

Scelera: hánc iam oportet ín cruciatum hinc ábripi.

And. 842 Dauos Seruos Simo Chremes Senes II

V, 2, 1 Da. Ánimo nunciam ótioso esse ímpero. Ch. Em Dauom tibi!

Si. Unde egreditur?

Heaut. 866 CHREMES MENEDEMUS SENES II

IV, 8, 25 Ch. - - póstremo etiam, sí uoles,
Despónsam quoque esse dícito. Me. Em, istuc uólueram.

Eun. 237 GNATHO PARASITUS

II, 2, 6 'Quíd istuc' inquam 'ornátist?' "quoniam míser quod habui pérdidi, em

Quo redactus sum."

Eun. 459 GNATHO PARASITUS PARMENO SERUOS

III, 2, 6 Gn. Eámus ergo ad cénam. Quid stas? Pa. Em álterum: Ex hómine hunc natum dícas?

Eun. 472 PARMENO SERUOS

III, 2, 19 - - Úbi tu es, Dore? accéde huc. em eunuchum tibi, Quam líberali fácie, quam aetate íntegra!

Eun. 835 Pythias Ancilla Thais Meretrix

V, 1, 19 Py. Habémus hominem ipsum. Th. Úbi is est. Py. Em ad sinísteram.

And 619, "hem libri, sed desunt AF hem hoc loco suspectum uidetur propter sim confunctiuum, cum hem nusquam praecedat interrogationibus obliquis rhetoricisue: immo praestat em, quod idem ualet uide uel ecce." Rich. p. 487.— And. 785, "hem libri, sed desunt AF. em hic primus recte restituit Wagnerus." Rich. p. 489. "hem in fine uersus fere semper sedem habet." Bent. in loc.— And 842, hem BCEGP, Bent, Bo., Del., Stall., Zeu. en Fleck., Wag.—Heaut. 866, hem DF, hem BE, Bo., Del., Stall.— Eun. 237, "em C¹ P, hem cett. cum A. Etsi a libris optimis hic exhibetur hem, tamen em cum Ribbeckio tueor: nam primum notio demonstratiua manifesta est, --- deinde em hic, ut saepius. uim habet consecutinam" Rich. p 487. hem Del, Zeu. en Bent., Bo., Fleck, Wag.— Eun. 459, hem BCDEF²G, Bent., Bo., Del, Fleck., Stall., Zeu.— Eun. 472, hem BCDEF², Bent., Bo., Stall., Zeu. en Fleck., Wag.—Eun. 835. "em CP, hem ceteri." hem Bent., Bo., Del, Fleck., Stall, Zeu.—

Phor. 52

DAUOS ŠERUOS

I, 2, 2

Accipe, em:

Lectúmst; conueniet númerus quantum débui.

DAUOS GETA SERUI II

Phor. 139 I, 2, 89

Da. Placet:

Em, ístúc uirist offícium. Ge. In me omnis spés mihist.

Phor. 210 ANTIPHO ADULESCENS GETA SERUOS

An. Vóltum contemplámini: em. I, 4, 32

Satine sic est? Ge. Nón - - An. Quid síc? Ge. Sat est.

Phor. 212

I, 4, 34 Em, istuc serua;

Phor. 227 PHAEDRIA ADULESCENS GETA SERUOS

Ph. Memini. Ge. $\vec{E}m$, nunc ipsast ópus, ea aut, si quíd I, 4, 49 potest,

Melióre et callidíore.

Phor. 688

ANTIPHO ADULESCENS

IV, 4, 7 Em, si quíd uelis,

Huic mándes, qui te ad scópulum e tranquillo auferat.

Phor. 847 ANTIPHO ADULESCENS GETA SERUOS

V, 6, 7

An. Heus, Geta! Ge. Em tibi:

Núm mirum aut nouómst reuocari, cúrsum quom institerís?

Phor. 858 PHORMIO PARASITUS GETA SERUOS

V, 6, 18 Ge. Tú quoque aderas, Phórmio? Ph. Aderam, séd tu cessas? Ge. Accipe, em:

Phor. 1026

PHORMIO PARASITUS

Éxsequias Chreméti quibus est commodum ire, em tém-V, 9, 37 pus est.

Hec. 63

PHILOTIS MERETRIX

I, 1, 6 Vel hic Pámphilus iurábat quotiens Bácchidi, Numquam illa uiua dúcturum uxorém domum! Em, dúxit.

Phor. 52. "em A, hem cett." hem Bo., Del., Stall., Zeu. en Fleck., Wag.—Phor. 139, hem BG, Bent., Bo., Del., Fleck.. Stall., Wag, Zeu. ehem E.—Phor. 210, hem Bo, Del., Stall., Zeu en Fleck, Wag.—Phor. 212, hem BEG, Bo., Del., Stall., Zeu.—Phor. 227, hem BDEFG, Del., Stall., Zeu.—Phor. 688, hem BD²GEF, Bo., Del., Stall., Zeu.—Phor. 847, hem BCEP, Bo., Del., Stall., Zeu.—Phor. 858, hem BE, Bo, Del., Stall., Zeu en Fleck., Wag.—Phor. 1026, hem B, Bo., Stall. iam D, Del., Zeu—Hec. 63, hem BEP, Bo, Stall., Zeu. en Del. "em mirantis uel aduerbium demonstrantis." Don. "Veteres nostri em, ceteri en." Bent.

Hec. 271 PHIDIPPUS LACHES SENES II SOSTRATA MULIER

Ph. Non póssum aduorsarí meis. La. Em, Sóstrata. II, 2, 29 So. Heu me míseram!

Hec. 298 Pamphilus Adulescens

III, 1, 17 Vix me illim abstraxi atque inpeditum in ea expediui animúm meum,

Vixque húc contuleram : em, nóua res ortast,

· Hec. 316 PARMENO SERUOS PAMPHILUS ADULESCENS

III, 1, 36 Par. Age dum, ad fores ém sensistin? Pam. Nóli fabulárier. Accédo propius.

Ad. 137 DEMEA SENEX

I, 2, 57 - - Alienus nón sum ; si obsto - - em, désino. Unúm uis curem: cúro;

Ad. 169 AESCHINUS ADULESCENS

II, 1, 15 Nímium istuc abísti: hic propter húnc adsiste: em, síc uolo.

172

II, 1, 18 - - - Em. sérua. omitte múlierem.

Ad. 488 HEGIO SENEX GETA SERUOS

He. Num nam illa quaeso parturit? Ge. Certe, Hégio. III, 4, 42 He. Em,

Illaéc fidem nunc nóstram implorat, Démea:

Ad. 537 SYRUS SERUOS CTESIPHO ADULESCENS

Sy. Virtútes narro. Ct. Meás? Sy. Tuas: homini ílico IV, 1, 21 lacrumaé cadunt

Quasi púero gaudio. ém tibi autem!

DEMEA SENEX SYRUS SERUOS Ad. 559

- De. Hém, quid narras? Sy. Em, uide ut dis-IV, 2, 20 cidit labrum.

Hec. 271, "em A, ehem D, hem cett. Quasi digito monstrans animaduer-tere et considerare Laches iubet Sostratam ea. quae modo locutus sit Phidippus." Rich. p. 493—Hec. 298, hem BEF, Bo., Del., Stall., Zeu.—Hec. 316, "em AD¹, hem cett., sed deest G." hem Bent, Bo., Del., Fleck., Stall., Wag., Zeu.— Ad. 137, hem DEF²GV, Bo., Del., Stall., Zeu. See Rich. p. 505.— Ad. 169, hem BDEG, Bo., Del., Stall., Zeu.— Ad. 172, hem BDE(?)G, Bo., Del., Stall., Zeu.— Spengel's edition of the Adelphi gives an em in 281. (Ct. Heus, heus Syre. Sy. Em quid est?) This reading he defends in his critical note as follows: "Da alle Handschriften ausser dem cod. Bemb. (auch DG) hem (oder ehem) geben, ist wahrscheinlicher, dass dieses Wort im Bemb. ausgefallen, als dass es in die übrigen ungehörig hereingekommen "— Ad. 488, "hem libri cum A."— Ad. 537, hem BDEFG, Bo., Del, Stall., Zeu. en Fleck., Wag.—Ad. 559, hem BC²DEFG, Ro., Del., Stall., Zeu.

Ad. 790 DEMEA MICIO SENES II

V, 3, 4 De. O caélum, o terra, o mária Neptuni! Mi. Ém tibi: Rescíuit omnem rem.

EU

Eu occurs four times in Terence, with its simple regular meaning, bravo! well done! expressive of joy and approbation.

Eun. 154 PARMENO SERUOS

I, 2, 74 Eu, nóster, laudo: tándem perdoluít: uir es.

Phor. 398 Geta Seruos Demipho Senex Phormio Parasitus

II, 3, 51 - Ge. [to Dem.] Eu, nóster, recte. [to Phor.] heus tú, caue.

Phor. 478 ANTIPHO ADULESCENS GETA SERUOS

III, 1, 14 An. Quid is fécit? Ge. confutáuit uerbis ádmodum iratúm senem.

An. Eu, Phórmio.

Phor. 869 GETA SERUOS PHORMIO PARASITUS

V, 6, 29 Ge. - - ita ánimum coepi atténdere, Hóc modo sermónem captans. Ph. Eú, Geta.

EUGE (EUGAE)

The proper spelling of this particle is still unsettled. The derivation from the Greek $\vec{ev}_{f}$ would seem to require the spelling euge but the testimony of the manuscripts and the requirements of meter support rather the spelling eugae and that is the spelling advocated by Fleckeisen, Wagner and Richter. And 345 is the crucial line in Terence. There the meter requires eugae or $eug\bar{e}$, or the insertion of o as Dziatzko reads.

Euge is used three times by Terence and expresses delight and approval.

Ad. 790, hem BEG; Bo, Del., Stall., Zeu.—Eun. 154, "heu. - Bembinus et nonnulli alii antiqui libri eu sine aspiratione habent." Faer. "E || noster D. Heu. H a corr. C heu B. h||eu E corr. rec." Rich. p. 509, n. 8.—Phor. 398, heus DF; heu BEG.—Phor. 478. heu C¹GP; cheu BC²EF.—Phor. 869, eu ex heu E, heu B. "Liber Bembinus et Victorianus eu Geta, Basilicanus, heu Geta (Faernus). Et nostri plerique, eu Geta" Bent.

And. 345

DAUOS SERUOS

II, 2, 8

ó Pamphile,

Te ípsum quaero, euge, ó Charine! ambe ópportume:

Heaut. 677

Syrus Seruos

IV, 2, 10

euge habeo óptumam.

Retraham hércle opinor ídem illud ad me fúgitiuom argentúm tamen.

Ad. 911

AESCHINUS ADULESCENS DEMEA SENEX

V, 7, 13

Ae. Placet,

Patér lepidissume. De. Eúge, iam lepidús uocor.

HAHAE (HAHAHAE HAHAHAHAE)

This interjection is not used in Terence to express hearty, sincere amusement, but is usually ironical, derisive or contemptuous. It occurs under its varying form, six times.

And. 754 Mysis Ancilla Dauos Seruos

IV, 4, 15 Da. Male dícis? undest? díc clare. My. A nobís. Da. Hahae!

Mirúm uero, impudénter mulier sí facit Meretríx!

Heaut. 886 MENEDEMUS CHREMES SENES II

V, 1, 15 Ch. Quíd ait? Me. Gaudere ádeo coepit, quási qui cupiunt núptias.

Ch. Háhahae. Me. Quid risísiti? Ch. Serui uénere in mentém Syri

Cálliditates.

Eun. 426 THRASO MILES GNATHO PARASITUS

III, 1, 36 Th. - 'quid ais' inquam homini 'inpudens?'
Lepus túte es, pulpaméntum quaeris? Gn. Háhahahae.
Th. Quid ést? Gn. Facete, lépide, laute, níl supra.

And 345, "eugae is the form here required by the metre and in other passages supported by very good manuscripts," Wag.—And. 754, hahe G; ahae E; hahahae BCP, Fleck. "Porro meliores ex nostris ahahe; non ut in risu solet hahahe. Neque sane ullus hic ridendi locus est. -- Lege attate, quae interiectio est admirantis et conterriti et ob rem subitam conturbatı," Bent. in loc.—Heaut. 886, ahahae F; (AKA) KAKAE A "uox nimii cachinni." Calp.—Doubtful instances Eun. 1007, "Pa. Quid est inepta? quid tibi uis? quid rides? pergin? Py. Perii Ante perii corr. rec. in F additum est ahah ha." Rich. p. 536.—Heaut. 914, "ahhae in ras F; ahhahe C, hahahae B, ah hahe D; ah ah he E; hahehe G; ah P," Rich. p. 536.

Eun. 497 Thraso Miles Gnatho Parasitus

III, 2, 44 Gn. Hahahaé. Th. Quid rides? Gn. Ístuc quod dixtí modo.

Phor. 411 DEMIPHO SENEX PHORMIO PARASITUS

II, 3, 64 De. id quod léx iubet
Dotís dare, abduc hánc, minas quinque áccipe.
Ph. Hahahaé, homo suauis.

Hec. 862 Bacchis Meretrix Pamphilus Adulescens

V, 4, 22 Ba. Ut únus omnium hómo te uiuat uúmquam quisquam blándior.

Pam. Hahahaé, tun mi istuc?

HEIA (EIA)

Heia is found seven times in Terence. It expresses (a) pleased surprise in Heaut. 521 and 1063; (b) protest, or remonstrance in Eun. 1065; Phor. 508 and 628; Hec. 250; (c) discouragement in Ad. 868.

Heaut. 521 Syrus Seruos Chremes Senex

III, 2, 10 Sy. - · · uisa uérost, quod dicí solet, Aquilaé senectus. Ch. Heía.

Heaut. 1063 CLITIPHO ADULESCENS CHREMES SENEX

V. 5, 19 Cl. Rúfamne illam uírginem, Caésiam, sparso óre, adunco náso? non possúm, pater. Ch. *Heía*, ut elegáns est!

Eun. 1065 Phaedria Adulescens Gnatho Parasitus

V, 8, 35 Ph. - - - míles, edicó tibi, Sí te in platea offéndero hac post úmquam, - - - - - périisti. Gn. Heía, haud síc decet.

Phor. 508 Dorus Leno Antipho Adulescens

III, 2, 23 Do. Ipsum istuc mi in hóc est. An. Heia, né parum lenó sies.

Phor. 628 Geta Seruos

IV, 3, 23 heía, sudabís satis, Si cum íllo inceptas hómine; ea eloquéntiast.

Hec. 862, "hahaha || || tun P; deest G" Rich. p. 535.—Heaut. 521, "eia interclum hortantes est, nunc correctionem significat," Calp. "Eius, qui alterius blanditias recusat." Rich., p. 541.— Heaut. 1063; haeia A; ei || ut F; Hei aut P.—Phor. 628, eia A BCEFP; egia D.

Hec. 250 LACHES PHIDIPPUS SENES II

II, 2, 8 La.

Nunc uídeo in illarum ésse te potéstate. Ph. Heía uéro.

Ad. 868

DEMEA SENEX

V, 4, 14 - - - heía aútem, dum studeo íllis ut quam plúrimum Fácerem, contriui in quaerendo uítam atque aetatém meam.

HEM

As said above under em, the particles cm and hem are often confused, in the older editions especially; but whereas em is always demonstrative in force (from is), hem is a particle that expresses primarily surprise.* Other emotions, however, are sufficiently prominent in hem to warrant the following groupings: I. Surprise, under which heading over half the eighty instances of hem fall. II. Anger III. Grief. IV. Joy. V. Alarm. VI. Hem expletive, including hem respondendi.

I. Expressions of Surprise.

And. 194 DAUOS SERUOS SIMO SENEX

I, 2, 23 Da. Non hércle intellegó, Si. Non! hem. Da. Non; Dáuos sum, non Oédipus.

And. 359

Dauos Seruos

II, 2, 22 Rédeunti interea éx ipsa re mi íncidit suspício 'hem, Paúlulum obsoni; ípsus tristis; de ínprouiso núptiae:'

And. 383 Pamphilus Adulescens Dauos Seruos

II, 3, 9 Pa. Cédo igitur, quid fáciam, Daue? Da. Díe te ducturum. Pa. Hém. Da. Ouid est?

And. 420 PAMPHILUS ADULESCENS DAUOS BYRRIA SERUI II

II, 5, 9 Pa. Neque istíc neque alibi tíbi erit usquam in mé mora. By. Hem.

Da. Obmútuit.

Hec. 250, eia E; hehia B C P. Eia uero; modo adverbium corripientis."

Don.—Ad. 868, haei G; porro BCD²EFP, Del., Zeu. "Sane amat haec interiectio [heia] iungi cum aduerbio autem." Faer.—And. 194, hem om. BC¹P, erasum in G. "Interiectio est irascentis." Don.—

^{*&}quot; Hem exclamant, qui in terrore uel dolore uel simili affectu sunt; em ne digna quidem est, quae appelletur interiectio, demonstratiua potius est particula, quae alterius uocabuli corroborat notionem demonstratiuam" Rich. p. 476.

And. 462 Mysis Ancilla Simo Senex Dauos Seruos

III, 1, 4 My. Sed hic Pamphilus. Si. Quid dícit? My. Firmaust fidem. Si. Hem.

Da. Vtinam aút hic surdus aút haec muta fácta sit!

And. 592 Dauos Seruos Simo Senex

III, 4, 13 - - - - - - Da. Occidi. Si. Hem, Quid dúxisti? Da. Optume inquam factum.

And. 747 Mysis Ancilla Dauos Seruos

IV, 4, 8 My. Quor tu óbsecro hic me sólam? Da. Hem, quae haec est fábula?

And. 765 Mysis Ancilla Dauos Seruos Chremes Senex IV, 4, 26 My. Vostrí. Da. Quoius nostri? My. Pámphili. Ch. Hem. Da. Quid? Pámphili?

And. 780 Dauos Seruos Chremes Senex

IV, 4, 41 Da. iám susurrari aúdio, Ciuem Átticam esse hanc. Ch. *Hém*.

PAMAHILUS ADULESCENS DAUOS SERUOS

And. 969 CHARINUS ADULESCENS

V, 6, 5 Pa. Glýcerium mea suós parentis répperit. Da. Factúm bene. Ch. Hem.

Pa. Páter amicus súmmus nobis.

Heaut. 311 Syrus Seruos Clitipho Adulescens

II, 3, 70 Sy. Addúcimus tuam Bácchidem. Clit. Hem; quid? Bácchidem?

Heaut. 340 Syrus Seruos Clitipho Adulescens

II, 3, 99 Sy. Ibo óbuiam huic, dicam út reuortatúr domum.
Clit. Hem,

Quid dúxti?

CHREMES. SENEX SOSTRATA MULIER

Heaut. 654 Syrus Seruos

IV, 1, 41 Ch. Únde habes? So. Suam Bácchis secum addúxit adulescéntulam. Sy. Hem,

Quíd illa narrat? So. éa lauatum dum ít, seruandum míhi dedit.

And 462, "hem interiectio gementis." Sch. p. 86. "Interiectio est accipientis uerba. et admirantis." Don.—And, 747, haem, C. hem om. Stall., Zeu. "Plures et meliores e nostris concinnius: Hem quae haec, etc." Bent.—And, 765, most editions give hem to Dauus.—And. 780, Eho Zeu.—Heaut. 311, "hem interiectio est nouas res nec opine audientis" Calp.—Heaut. 340, hen, n ex corr., G.—Heaut. 654, "SY. Hem || CH. Quid illa narrat? libri, nisi quod Quid ea narrat Syro continuant F¹G." Rich. p. 545.

Heaut. 706 Syrus Seruos Clinia Adulescens

IV, 3, 28 - - Sy. Immo ut rectá uia rem narret ordine ómnem. Cl. *Hem*,

Satin sánus es aut sóbrius?

Eun. 307 PARMENO SERUOS CHAEREA ADULESCENS

II, 3, 16 Pa. Quí quaéso? Ch. Amo. Pa. Hem. Ch. Nunc, Pármeno, te osténderis qui uír sies.

Eun. 647 Pythias Ancilla Phaedria Adulescens

IV, 3, 5 Py. Vestem ómnem miserae díscidit, tum ipsám capillo cónscidit.
Ph. Hem.

Eun. 689 Pythias Ancilla Phaedria Adulescens

IV, 4, 22 Py. Hic ést uietus uétus ueternosús senex, Colóre mustelíno. Ph. Hem, quae haec est fábula?

Eun. 747 CHREMES ADULESCENS THAIS MERETRIY

IV, 6, 9 Ch. Úbi east? Th. Domi apud me. Ch. Hém. Th. Quid est?

Eun. 805 CHREMES THRASO ADULESCENS MILES

IV, 7, 35 Ch. Scíbis: principio éam esse dico líberam. Thr. Hem.

Eun. 962 PARMENO SERUOS PYTHIAS ANCILLA

V, 4, 40 Py. Díco, edico uóbis nostrum esse illum erilem fílium.
Py. Hem,
Óbsecro, an is est?

Eun. 986 PARMENO SERUOS LACHES (?) SENEX

V, 5, 16 - - - - Pa. Tum quandam fídicinam amat hinc Chaérea.

La. Hem, quid? amat?

Eun. 1072 Phaedria Adulescens Gnatho Parasitus

V, 8, 42 Ph. Quíd id est? Gn. Militem égo riualem récipiundum cénseo. Ph. Hem,

Recipiundum?

Eun. 307, chem Del. "Si cum h, Parmeno: si leniter, Chaerea." Don — Eun. 747, chem Del. "hem: extimuit adulescens, cum sororem suam in domo meretricis esse audiuit, cui rei statim occurrit Thais" Don.—Eun. 805, "hui, hem et cetera huiusmodi generis sannae sunt aduersus eos quibus irascimur." Don.—Eun. 986, "hem, quid? amat? haec singula pronuntianda sunt, ut stuporem nimiae indignationis ostendat." Don. "Ne amat - in thesi lateat, illud hem appone priori uersui" Bent.

GETA SERUOS PHAEDRIA ANTIPHO

Phor. 195 Adulescentes II

I, 4, 20
- - - Ge. Domum íre pergam; ibi plúrimumst. Ph.
Reuocémus honimem. An. Stá ilico. Ge. *Hem*,
Sátis pro imperio, quísquis es.

Phor. 749 CHREMES SENEX SOPHRONA MUTRIX

V, 1, 22 Ch. Ubi illaê sunt? So. Miseram me. Ch. Hém, quid est? uíuóntne?

Phor. 775 Demipho Senex Geta Seruos

V, 2, 10 - - Ge. Haud scio hercle, ut homóst, an mutet áminum.

De. Hem, mútet autem? Ge. Néscio; uerúm, si fortedíco.

Phor. 817 CHREMES DEMIPHO SENES II

V, 3, 34 Ch. O Iuppiter,

Di nós respiciunt: gnátam inueni núptam cum tuo fílio. De. *Hem*,

Quo pácto [id] potuit?

Phor. 872 GETA SERUOS ANTIPHO ADULESCENS

V, 6, 32 Ge. Pátruos tuos est páter inuentus Phánio uxorí tuae An. [Hem,]

Quíd ais?

Phor. 990 NAUSISTRATA MULIER

V, 9, 1 Qui nóminat me? hem, quíd istuc turbaest óbsecro, Mi uir?

PHORMIO PARASITUS NAUSISTRATA MULIER

Phor. 1004 CHREMES SENEX

V, 9, 15 Ph. In Lémno. Na, Hem, quid ais? Ch. Non taces? Ph. Clam te. Ch. Eí mihi!

Ph. Uxórem duxit.

PHORMIO PARASITUS CHREMES SENEX

Phor. 1040 NAUSISTRATA MULIER

V, 9, 51 Ph. Eas dedi tuo gnáto: is pro sua amíca lenoní dedit. Ch. Hém, quid ais? Na. Adeóne indignum hoc tíbi uidetur.

Phor. 195, em DG.—Phor. 872, "hem quod deest in uno A (desunt FG), Umpfenbachius omisit, Dziatzko uncinis inclusit." Rich. p. 547.—Phor. 990, "BCDP hem Chremeti dant."—Phor. 1004, em D.—Phor. 1040, em D.

Hec. 314 Pamphilus Adulescens Parmeno Seruos

III, 1, 34 Pam. Abi, Pármeno, intro ac mé uenisse núntia. Par. Hem, quid hoc ést. Pam. Tace.

Hec. 706 Laches Senex

IV, 4, 84 Fugis? hém, nec quisquam cérti respondés mihi?

Ad. 224 Syrus Seruos Sannio Leno

II, 2, 16 Sy. - - . quasi iam usquam tíbi sint uigintí minae, Dum huic óbsequare praéterea autem te aíunt proficiscí Cyprum. Sa. *Hem*.

GETA SERUOS SOSTRATA MULIER

Ad. 343 Canthara Anus

III, 2, 45 Ge. Quid ages? So. Próferam. Ca. Hem, mea Sóstrata, uide quám rem agas.

Ad. 467 HEGIO DEMEA SENES II

III, 4, 21 - - - He. Filiam eius uirginem
Vitiáuit. De. Hem. He. Mane: nóndum audisti, Démea,
Quod ést grauissumum.

Ad. 487 PAMPHILA VIRGO HEGIO SENEX

III, 4, 41 (Pa.) Junó Lucina, fér opem! serua me óbsecro! He. Hem,

Num nam ílla quaeso párturit?

Ad. 559 DEMEA SENEX SYRUS SERUOS

IV, 2, 20 Sy - - - Ctesiphó me pugnis míserum et istam psáltriam

Úsque occidit. De. Hém, quid narras? Sy. Ém, uide ut discidit labrum.

Ad. 622 AESCHINUS ADULESCENS

IV, 4, 14 - - - illa exclámat 'abi, abi : iam, Aéschine, Satis diú dedisti uérbo : sat adhuc túa nos frustratást fides.'

"Hem, quid istuc obsecro" inquám "est!"

Ad. 696 MICIO SENEX AESCHINUS ADULESCENS

IV, 5, 62 Mi. Bóno animo es, ducés uxorem. Ae. Hem. Mi. Bóno animo es, inquám.

Hec. 314, he P.—Ad. 467, "hem interiectio nunc est irati et est irati uehementer, quippe qui aliud uitium audiebat praeter crimina, quae sciebat." Don—Ad. 559, em Bent.—Ad. 622, "hem interiectio est nouas res et inopinatas audientis." Don.—Ad. 696, "Singultientis fletu et gaudio dixit hem" Don.

II. Expressions of Anger.

And. 665 CHARINUS ADULESCENS DAUGS SERUOS

IV, 1, 41 Ch. Factum hóc est, Daue? Da. Fáctum. Ch. Hem. quid ais? ó scelus!

And. 683 Dauos Seruos Pamphilus Adulescens

IV, 1, 59 - - Da. Quaero. Pa. Hem, núncin demum? Da. At iam hóc tibi inventúm dabo.

And. 793 Dauos Seruos Mysis Ancilla

IV, 4, 54 Da. Hic sócer est, alio pácto haud poterat fieri, Ut scíret haec quae uólumus. My. Hem, praedíceres.

And. 859 SIMO SENEX DAUOS SERUOS

V, 2, 18 Si. Quíd ait tandem? Da. Glýcerium se scíre ciuem esse Átticam. Si. Hem,

Dromo Dromo.

And. 882 PAMPHILUS ADULESCENS SIMO SENEX

V, 3, 11. Pa. Míserum! Si. Hem, modone id démum sensti, Pámphile!

And. 919 SIMO CRITO CHREMES SENES III

V, 4, 16 Si. Sýcophanta. Cr. Hem. Ch. Síc, Críto, est hic:

Heaut. 102 MENEDEMUS SENEX

I, 1, 50 Cottídie accusabam : hem, tibine haec díutius Licére speras fácere me uiuó patre, Amícam ut habeas própe iam in uxorís loco?

Eun. 1017 PYTHIAS ANCILLA PARMENO SERUOS

V, 6, 16 Py. iám scis te perísse?

Pa. Hem, quíd dixisti, péssuma? an mentíta es?

And. 793, hem om. BCDP, Bent., Bo., Fleck., Stall., Wag., Zeu. "hem, etsi non commendatur nisi duobus codicibus, ab Umpfenbachio et Dziatzkone receptum probo, cum neque sententiae repugnet et metro commendetur" Rich. p. 551.— And. 859, "Ut saepe antea appone hem ad finem prioris uersus" Bent.— And. 860, "Interpungendum nimirum est Si. Hém. Dromo; non ut plerique faciunt, Hem, Drómo, Dromo; nam hem nullo modo potest pertinere ad ea, quae secuntur, id quod recte intellexerunt Brixius Emend. in Capt. p. 16 et Spengelius" Rich. p. 545.— And. 919, "hem principium iracundiae: audiuit enim, quod maxime uitabat, nam ut supra: clamitent me sycophantem" Don.—Heaut. 102, "hem: hace interiectio tacitam ob conscientiam sumitur" Schol. Bemb. "hem quoque interdum coercentis, ut in Heautontimorumeno [102]" Maxim. Vict. VI pg. 205, 1-2 (Rich. p. 554).—Eun. 1017, ehem Bo., Del. "Fortasse hem priori uersui apponendum" Bent. in loc.

Phor. 954 PHORMIO PARASITUS DEMIPHO SENEX
V, 8, 61 - - - - Ph. Inieci scrúpulum. De. Hem,
Hicíne ut a nobis hóc tantum argenti aúferat
Tam apérte inridens?

Hec. 205 SASTRATA MULIER LACHES SENEX

II, 1, 8 So. Me míseram, quae nunc qnam ób rem accuser néscio. La. *Hem*,

Tu nescis?

Hec. 527 Myrrhina Mulier Phidippus Senex

IV, 1, 12 - My. Quíbus? Ph. At rogitas? Péperit filia: hém, taces?

Ad. 371 DEMEA SENEX

III, 3, 17

Hem,

Huic mándes, si quid récte curatúm uelis.

Ad. 570 Syrus Seruos Demea Senex

IV, 2, 31 Sy. Scío ubi sit, uerum hódie numquam mónstrabo. De. Hem, quid aís? Sy. Ita.

III. Expressions of Grief.

And. 248 PAMPHILUS ADULESCENS

I, 5, 13 Quód modis contémptus, spretus! fácta, transacta ómnia hem,
Répudiatus répetor.

And. 270 Mysis Ancilla Pamphilus Adulescens

I, 5, 35 My. - - tum autem hóc timet, Ne déseras se. Pa. [Hem] Egon ístuc conarí queam?

And. 803 CRITO SENEX MYSIS ANCILLA

IV, 5, 8 Cr. Itan Chrýsis? hem. My. Nos quídem pol miseras pérdidit.

Ad. 371, "Librorum scripturam cur hoc loco Umpfenbachius et Dziatzko retineant, cum eidem in Phormionis uersu 688 simillimo (cf. Merc. 702) em praetulerint, non assequor; recte uidentur Brixius (p. 19) et Ribbeckius (p. 31) sibi constitisse qui utroque loco em scribunt, quorum sententiam Spengelius in Adelphorum uersu amplexus est." Rich. p. 482.— And. 248, "Ensilbige, vokalisch aulautende Interjektionem, hem, em, ha, hui. u. a. werden oft an dem Schluss des Verses gesetzt, wenn sie nach dem Sinne zum folgenden Verse gehören." Spengel, in loc.— And 270, hem om. G.— And. 803, "hem: non nunc interrogat, sed commiseratur, et ita sequebatur ut diceret periit. Sed magis gemitu significat, quod minus dixerat." Don.

CHREMES CRITO SENES II PAMPHILUS

And. 928 ADULESCENS

V, 4, 25 - - Ch. Eius nomen? Cr. Nómen tam citó tibi? Pa. Hem,

Perií.

Heaut. 128 MENEDEMUS SENEX

I, 1, 76 Ubi uídeo, haec coepi cógitare 'hem, tót mea Solíus solliciti sínt causa, ut me unum éxpleant?'

Heaut. 906 MENEDEMUS CHREMES SENES II

V, 1, 33 - - - Mi. Bacchis consecutast ílico.

Ch. Sóla? Me. Sola. Ch. Périi. Me. Ubi abiere íntro, operuere óstium. Ch. Hem,

Clínia haec fierí uidebat?

Eun. 636 Phaedria Adulescens

IV, 2, 8 Occépi mecum cógitare 'hem, bíduom his Manéndumst soli síne illa?

Eun. 827 Thais Meretrix Pythias Ancilla

V, 1, 11 Th. - - - quam ób rem adductust? Py. Néscio;
Nisi amásse credo Pámphilam. Th. *Hem*, misera óccidi,
Infélix, siquidem tu ístaec uera praédicas.

Phor. 548 PHAEDRIA ADULESCENS

III, 3, 15 Alius ab oculís meis illam in ígnotum abducát locum?

hem:

Tum ígitur, dum licét dumque adsum, lóquumini mecum, Ántipho,

Ad. 326 GETA SERUOS SOSTRATA MULIER

III, 2,28 Ge. Aéschinus. - - So. Quíd is érgo? Ge. Alienus ést nostra fámilia. So. Hem, Périi.

IV. Expressions of Joy.

Hec. 347 Sostrata Mulier

III, 2, 12 - - Dis gratiám habeo.

Hem, istóc uerbo animis míhi redit et cúra ex corde excéssit.

Eun. 636, hem interiectio laborantis animi." Don.— Hec. 347, ehem D; em P. "hem interiectio feminina ac matronalis." Don.

Ad. 260 CTESIPHO ADULESCENS SYRUS SERUOS

II, 3, 7 - Ct. O Syre, Aéschinus ubist? Sy. Ellum, te expectát domi. Ct. Hem.

V. Expressions of Alarm.

And. 590 SIMO SENEX DAUOS SERUOS

III, 4, 11 Si. Hoc aúdi: ut hinc te intro íre iussi, oppórtune hic fit mi óbuiam. Da. *Hem*,

Num nám perimus?

Phor. 941 PHORMIO PARASITUS CHREMES DEMIPHO SENES II V, 8, 48 Ph. Hic quándam noram, quoíus uir uxorem. Ch. Hém De. Quid est? Ph. Lemni hábuit alíam:

Ad. 654 Micio Senex Aeschinus Adulescens

IV, 5, 20 - Mi. Is uénit ut secum áuebat:

Nam habitát Mileti. Ae. Hem, uírginem ut secum áuebat?

VI. Expressions showing use of HEM as expletive (well! why!) including "HEM RESPONDENDI" (well! hallo!)

And. 184 SIMO SENEX DAUOS SERUOS

I, 2, 13 Si. Daue. Da. Hém, quid est? Si. Eho dum ád me.

And. 435 SIMO SENEX DAUOS SERUOS

II, 6, 4 Si. Quid Dáuos narrat? aéque quicquam núnc quidem? Nilne? hém. Da. Nil prorsus.

And. 682 DAUOS SERUOS PAMPHILUS ADULESCENS

IV, 1, 58 Da. Faciam. Pa. At iam hoc opust. Da. Hem. - séd [mane] concrepuit hínc a Glycerio óstium.

Heaut. 517 CHREMES SENEX SYRUS SERUOS III, 2, 6 - Ch. Syre. Sy. Hem.

Quid tu ístic? Sy. Recte equidém;

Ad. 260, hem interiectio est laetantis." Don.—And. 590, "Iam dixi hem, hui, in fine uersus plerumque poni: idque hoc certo indicio; quia ubicumque fere hodie hem uersum inchoat, prior uersus uel uocali uel consonante m terminatur: quod casu accidisse non potest" Bent. in loc.—And. 184, "hem nunc quasi correptio totius corporis." Don.—And. 435, "hem interiectio est irati aduorsum eum, qui negat se aliquid locutum esse." Don.—And. 682, em C¹P; hem S¹ mane G; hem st Muretus. "in hoc quidem recte consentiunt Wag., Umpf., Speng., Dz., quod hem omnium librorum testimonio confirmatum contra Bentleium et Fleckeisenum tuendum esse consentiant." Rich. p. 545.

Heaut. 757 Syrus Seruos Chremes Senex

IV, 5, 9 - - - - Sy. Césso hunc adorirí? Ch. Syre. Sy. Hem.

Ch. Quid ést?

Phor. 386 PHORMIO PARASITUS DEMIPHO SENEX

II, 3, 39 Ph. Perii hércle, nomen pérdidi. De. [Hem] Quid aís? Ph. Geta.

387

II, 3, 40 Si méministi id quod ólim dictumst, súbice. Hem, Non díco.

Phor. 682 Antipho Adulescens Geta Seruos

IV, 4, 1 An. Geta. Ge. Hém. An. Quid egisti?

Hec. 339 PARMENO SERUOS SOSTRATA MULIER

III, 2, 4 - - Par. Heus Sóstrata. So. Hem. Par. Iterum ístinc excludére.

(ME)HERCLE

Hercle is the form preferred by Terence, mehercle occurring only twice, and hercle ninety-seven times. Like its rivals ecastor and edepol, hercle has no significance of its own, may be translated 'indeed!' as well as 'by hercules!' 'heavens!' 'gad!,' or by any other convenient and conventional expletive. Though expressing of necessity no particular emotion in itself, hercle may emphasize or give vent to any one of the various emotions, as well as fortify simple affirmations and negations. Hence the following division is warranted.

By virtue of its emphasizing power hercle is found often in combination with other strengthening particles, especially in the combinations certe hercle, hercle certo, sane hercle, quidem hercle, hercle uero, uerum hercle.

I. Simple Affirmations.

And. 495 Dauos Seruos

III, 2, 15 Certe hércle nunc hic se ípsus fallit, haúd ego.

Heaut, 757, "hem interiectio laeti, alias perturbati." Cal. "Post Syri notam sex fere litterae erasae sunt in A.' Umpf. in app. crit.—Sed cum ehem nullo modo hic ferendum sit, nihil post .Syre fuisse nisi hem conicere licet." Rich. p. 554.—Phor. 387, em ACP, Umpf.—Hec. 339, ehem Del. "hem interiectio est nouas res audientis." Don.—Doubtful cases where Dz. omits hem: And. 743, 975; Phor. 790, 865; Hec. 271.

And. 597 SIMO SENEX DAUOS SEROUS

III, 4, 18 - - - Si. Gnátum mi corrígere porro enítere.

Da. Faciam hércle seduló.

And. 774 Dauos Seruos

IV, 4, 35 'Chremés'si puerum pósitum ante aedis uiderit, Suam gnátam non dabít': tanto hercle mágis dabit.

And. 929 CRITO SENEX

V, 4, 26 - - Verum hercle opinor fuisse Phániam; hoc certó scio,

Rhamnúsium se aiébat esse.

And. 942 CHREMES CRITO SENES II

V, 4, 39 Ch. Nomén non conuenít. Cr. Fuit hercle huic áliud paruae.

Eun. 607 Antipho Adulescens

III, 5, 59 Sane hércle ut dicis, séd interim de sýmbolis quid áctumst?

Enn. 968 PARMENO SERUOS

V, 4, 46 Dícam huic an non dícam? dicam hercle;

Phor. 164 Phaedria Adulescens

I, 3, 12 Amóre abundas, Ántipho.

Nam túa quidem *hercle* cérto uita haec éxpetenda optándaque est.

Phor. 523 Antipho Adulescens

III, 2, 38 Cérte hercle, ego si sátis commemini, tíbi quidemst olím dies,
 Quam ád dares huic, praéstituta.

Phor. 615 GETA SERUOS

IV, 3, 10 Nam hercle égo quoque id quidem ágitans mecum sédulo Inuéni, opinor, rémedium huic rei.

Phor. 624 Geta Seruos

IV, 3, 19 Nam céteri quidem hércle amici omnés modo
Uno óre auctores fuére, ut praecipitem hánc daret.'

Phor. 901 PHORMIO PARASITUS DEMIPHO SENEX

V, 8, 7 Ph. De eadem hác fortasse caúsa? De. Ita hercle. Ph. Crédidi.

Phor. 1049	Nausistrata Mulier Phormio Parasitus
V, 9, 60	Na. Tú tuom nomen díc mihi quid sit. Ph. Phórmio. Vóstrae familiae <i>hércle</i> amicus ét tuo summus Phaédriae.
Нес. 306	Pamphilus Adulescens Parmeno Seruos
III, 1, 26	Pam. Sed mágnum nescio quíd necessest éuenisse, Pármeno,
	Unde îra inter eas intercessit, quaé tam permansît diu. Par. Aut quídem hercle paruom!
Hec. 424	Sosia Seruos
III, 4, 10	dénique hercle aufúgerim Potiús quam redeam, si eó mihi redeundúm sciam.
Hec. 459	LACHES SENEX PAMPHILUS ADULESCENS
III, 5, 9	La. Cedo, quíd reliquit Phánia Consobrinus nóster? Pa. Sane hercle hómo uoluptati óbsequens
	Fúit, dum uixit:
Hec. 783	LACHES PHIDIPPUS SENES II
V, 2, 17	La. Profécto in hac níl malist, quod sít discidio dígnum. Ph. Velím quidem hercle.
Ad. 268	AESCHINUS CTESIPHO ADULESCENTES II
II, 4, 4	Ae omitte uéro tristitiém tuam. Ct. Ego illam <i>hércle</i> uero omítto, qui quidem te hábeam fratrem:
Ad. 362	Demea Senex
III, 3, 8	Sed eccúm Syrum ire úideo: iam hinc scibo úbi siet. Atque hércle hic de grege fllast:
Ad. 375	DEMEA SENEX SYRUS SERUOS
III, 3, 21	De nostram néqueo mirarí satis Ratiónem. Sy. Est hercle inépta.
Ad. 578	DEMEA SENEX SYRUS SERUOS
IV, 2, 39	De. Íd quidem angipórtum non est péruium. Sy. Verum hércle.
Ad. 683	AESCHINUS ADULESCENS MICIO SENEX
IV, 5, 49.	Ae. Ét me tui pudét. Mi. Credo hercle: nam íngenium nouí tuom

Ad. 268, hercle om. BCEFGP, Del.

Líberale;

Ad. 902 AESCHINUS ADULESCENS DEMEA SENEX - - - - Ae. Éhem, pater mi, tu híc eras? V, 7, 4 De. Tuos hércle uero et ánimo et naturá pater, Ad. 928 AESCHINUS ADULESCENS MICIO DEMEA SENES II - - - - - Ae. Ita quaesó, pater. V, 8, 5 Mi. Haud áliter censeo. De. Immo hércle ita nobís decet. DEMEA SENEX Ad. 975 Hércle uero sério, V, 9, 18 Síquidem prima dédit, haud dubimust quín emitti aequóm siet. AESCHINUS ADULESCENS SYRUS SERUOS Ad. 982 MICIO SENEX Ae. Frúgi homost. Sy. Reddam hércle, da modo. Ae. V, 9, 25 Áge, pater! Mi. Post cónsulam. II. Simple Negations. DAUOS SERUOS SIMO SENEX And. 194 I, 2, 23 Da. Non hércle intellegó. Si. Non? hem. Da. Non: Dáuos sum, non Oédipus. SIMO SENEX DAUOS SERUOS And. 440 Num illí molestae quídpiam haec sunt núptiae II, 6, 9 Da. Nil hércle; aut, si adeo, biduist aut trídui Haec sóllicitudo: Heaut. 612 SYRUS SERUOS CHREMES SENEX - - - - - Sy. Non ést opus. IV, 3, 51 Ch. Nón opus est? Sy. Non hércle uero. Heaut. 766 CHREMES SENEX SYRUS SERUOS Ch. Vah, glóriare euénisse ex senténtia? IV, 5, 18 Sy. Non hércle uero: uérum dico.

Ad. 975, "Hercle uero serio aduerbia sunt confirmatiua παρέλκον." Don.

- - - - Ph. Cénsen posse me óffirmare

Pérpeti, ne rédeam interea? Pa. Téne? non hercle

árbitror;

PHAEDRIA ADULESCENS PARMENO SERUOS

Eun. 218

II, 1, 12

	Phor. 137	DAUOS GETA SERUI II
	I, 2, 87	Da. Ó Geta,
		Quid té futurumst. Ge. Néscio hercle;
	Phor. 683	Antipho Adulescens Geta Seruos
	IV, 4, 2,	An. Quid egisti? Ge. Émunxi argentó senes. An. Satin ést id? Ge. Nescio hércle:
	Phor. 774	Demipho Senex Geta Seruos
	V, 2, 9	De. Etiámne id dubiumst? Ge. Haúd scio hercle, ut homóst, an mutet ánimum.
	Phor. 807	Nausistrata Mulier Demipho Senex
	V, 3, 24	De, Equidem hércle nesció.
	Hec. 416	Sosia Seruos
	III, 4, 2	Non hércle uerbis, Pármeno, dicí potest Tantúm, quamere ipsa náuigare incómmodumst.
	Ad. 419	DEMEA SENEX SYRUS SERUOS
	II, 3, 65	De. Porro aútem Sy. hercle ótiumst Nunc mi aúscultandi.
	Ad. 551	SYRUS SERUOS CTESIPHO ADULESCENS
	IV, 2, 12	Sy. Etiám taces? Ego cauebo. Ct. Númquam hercle hodie ego ístuc committám tibi:
		III. Expressions of Anger, Vexation, or Displeasure.
	And. 336	CHARINUS ADULESCENS BYRRIA SERUOS
	II, 1, 36	Ch. At tu hercle haud quicquám mihi Nísi ea quae nil ópus sunt sciri, fúgin hinc?
	And. 554	CHREMES SIMO SENES II
	II, 3, 22	Si. Profécto sic est. Ch. Síc hercle ut dicám tibi: Amántium irae amóris integratiost.
•	And. 775	Dauos Seruos Chremes Senex
	IV, 4, 36	tanto hercle mágis dabit, Ch. Non hércle faciet.
•		48

Heaut. 321 SYRUS SERUOS CLINIA ADULESCENS Sy. - - - - - Múltimodis iniúrius, II, 3, 80 Clítipho, es neque férri potis es. Clin. Aúdiundum hercle ést, tace.

Heaut. 621 SYRUS SERUOS CHREMES SENEX Sy. - - - tímeo quid sit. Ch. Quíd siet? IV, 1,8 Ne ista hércle magno iám conatu mágnas nugas díxerit.

CLINIA ADULESCENS SYRUS SERUOS Heaut. 692 Cl. - - - - - Syre mi, gaúdeo: fer mé. Sy. IV, 3, 14 Fero hercle uéro.

Syrus Seruos Clitipho Adulescens Heaut. 815 IV, 6, 11 Sy. Quam paéne tua me pérdidit protéruitas! Cl. Vellem hércle factum, ita méritu's.

PARMENO SERUOS Eun. 254

II, 2, 23 Scitum hercle hominem! hic hómines prorsum ex stúltis insanós facit.

Eun. 274 GNATHO PARASITUS PARMENO SERUOS - - - Gn. - - . sed quid uidétur II, 2, 43 Hoc tíbi mancupium? Pa. Nón malum hercle. Gn. Uro hóminem.

CHREMES ADULESCENS Eun. 530 Aut dícat quod uolt aut molesta né siet. II, 3, 24

Non hércle ueniam tértio. CHREMES ADULESCENS

Eun. 727

Attát data hercle uérba mihi sunt : uícit uinum quód bibi. IV, 5, 1

PARMENO SERUOS PYTHIAS ANCILLA Eun. 1019

Pa. Siquidem ístuc inpune hábueris V, 6, 18 - - - ! Py. Verúm? Pa. Reddam hercle.

Phor. 542 Antipho Adulescens Geta Seruos - - An. - - - díctum sapientí sat est. III, 3, 9 Ge. Ítane? An. Ita. Ge. Sane hércle pulchre suádes:

Phor. 644 GETA SERUOS DEMIPHO SENEX Ge. Si quís daret IV, 3, 39

Taléntum magnum. De. Immó malum herele: ut níl pudet!

Phor. 849	Antipho Adulescens Geta Seruos		
V, 6, 9	An. Geta.		
	Ge. Pérgit hercle. númquam tu odio tuó me uinces.		
Phor. 956	Demipho Senex		
V, 8, 63	Hicíne ut a nobis hóc tantum argenti auferat		
	Tam apérte inridens? émori hercle sátius est.		
Phor. 969	PHORMIO PARASITUS		
V, 6, 29	Itan ágitis mecum? sátis astute adgrédimini.		
•	Non hércle ex re istius me ínstigasti, Démipho.		
Hec. 624	PHIDIPPUS SENEX		
IV, 4, 2	Tibí quoque edepol sum íratus, Philúmena,		
	Grauitér quidem; nam hercle fáctumst abs te túrpiter.		
Hec. 806	Parmeno Seruos		
V, 3, 8	néque eum quemquam esse árbitror.		
	Dénique hercle iám pudebat : ábii.		
A .1	Sannio Leno Aeschinus Adulescens		
Ad. 190	DARRIO LIERO RESCRINUS RIPULESCENS		
II, 1, 36	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria.		
	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria.		
II, 1, 36	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria. Ae. Nam hercle étiam hoc restat. Syrus Seruos Non hercle hic qui uólt durare quísquam, si sic fít, potest.		
II, 1, 36 Ad. 554	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria. Ae. Nam hercle étiam hoc restat. Syrus Seruos		
II, 1, 36 Ad. 554	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria. Ae. Nam hercle étiam hoc restat. Syrus Seruos Non hercle hic qui uólt durare quísquam, si sic fít, potest.		
II, 1, 36 Ad. 554	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria. Ae. Nam hercle étiam hoc restat. Syrus Seruos Non hercle hic qui uólt durare quísquam, si sic fít, potest. Scíre equidem uoló, quod mihi sint dómini:		
II, 1, 36 Ad. 554 IV, 2, 15	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria. Ae. Nam hercle étiam hoc restat. Syrus Seruos Non hercle hic qui uólt durare quísquam, si sic fít, potest. Scíre equidem uoló, quod mihi sint dómini: IV. Expressions of Pain, Distress, or Discouragement.		
II, 1, 36 Ad. 554 IV, 2, 15	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria. Ae. Nam hercle étiam hoc restat. SYRUS SERUOS Non hercle hic qui uólt durare quísquam, si sic fít, potest. Scíre equidem uoló, quod mihi sint dómini: IV. Expressions of Pain, Distress, or Discouragement. CHARINUS ADLESCENS		
II, 1, 36 Ad. 554 IV, 2, 15 And. 347 II, 2, 10	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria. Ae. Nam hercle étiam hoc restat. SYRUS SERUOS Non hercle hic qui uólt durare quísquam, si sic fít, potest. Scíre equidem uoló, quod mihi sint dómini: IV. Expressions of Pain, Distress, or Discouragement. CHARINUS ADLESCENS Méa quidem hercle cérto in dubio uítast.		
Ad. 554 IV, 2, 15 And. 347 II, 2, 10 And. 374	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria. Ae. Nam hercle étiam hoc restat. SYRUS SERUOS Non hercle hic qui uólt durare quísquam, si sic fít, potest. Scíre equidem uoló, quod mihi sint dómini: IV. Expressions of Pain, Distress, or Discouragement. CHARINUS ADLESCENS Méa quidem hercle cérto in dubio uítast. CHARINUS ADULESCENS		
Ad. 554 IV, 2, 15 And. 347 II, 2, 10 And. 374 II, 2, 37	Sa támen tibi a me núlla ortast iniúria. Ae. Nam hercle étiam hoc restat. Syrus Seruos Non hercle hic qui uólt durare quísquam, si sic fít, potest. Scíre equidem uoló, quod mihi sint dómini: IV. Expressions of Pain, Distress, or Discouragement. CHARINUS ADLESCENS Méa quidem hercle cérto in dubio uítast. CHARINUS ADULESCENS Íbo, etsi hercle saépe iam me spés haec frustratást.		

Phor. 959, nonne kercle A.—And. 347, "Nam qui uiuit, non potest interiisse: is autem qui uiuit, uitam potest in dubio habere. Ideo et iurauit hercle: et affirmans iusiurandum, certe addidit. Don. And. 505, "Nec uersus fert uulgatum hercle post itaque." Bo.

Si. Fálso! Da. Itaque hercle níl

Tibi uérba censes.

iam muttire aúdeo.

Heaut. 348 Clinia Clitipho Adulescens II

II, 3, 107 Clin. - - - - - - nam néscias, Eius sít potestas pósthac an numquám tibi Clit. Verum *hércle* istuc est.

Heaut. 491 CHREMES SENEX

III, 1, 82 Somnum hércle ego hoc nocte óculis non uidí meis, Dum id quaéro, tibi qui fílium restítuerem.

Heaut. 582 Syrus Seruos Clifipho Adulescens

III, 3, 21 - - - Sy. - - - neque id iniúria; quin

Míhi molestumst. Cl Pérdis hercle. Sy. Vérum dico
quod uidetur.

Heaut. 736 BACCHIS MERETRIX SYRUS SERUOS

IV, 4, 14 - - - Ba. Dic me hic oppido esse inuítam atque adseruári,

Verum áliquo pacto uérba me his datúram esse et uentúram.

Sy. Perii hércle. Bacchis, máne, mane:

Eun. 50 PARMENO SERUOS

I, 1, 5 Siquidem hércle possis, níl prius neque fórtius

Eun. 67 PARMENO SERUOS

I, 1, 22 Haec uérba una mehércle falsa lácrimula.

Quam oculós terendo mísere uix ui exprésserit,

Restínguet,

Eun. 222 Phaedria Adulescens

II, 1, 16 - - - - - Ábi, nil dicis, Pármeno.
Eíciunda hercle haec ést mollities ánimi; nimis me indúlgeo.

Eun. 305 CHAEREA ADULESCENS

II, 3, 14 - - - Néscio hercle, néque unde eam neque quorsum eam:

Eun. 311 PARMENO SERUOS CHAEREA ADULESCENS

II, 3, 20 Pa. Age, inépte. Ch. Hoc hercle fáctumst.

Eun. 67, me hercule Umpf.—Eun. 305, "Pro hercule lege hercle cuius ultima corripitur." Bent. in loc.

Eun. 321 PARMENO SERUOS CHAEREA ADULESCENS

II, 3, 30 Pa. Quid? uírgo quoiast? Ch. Néscio hercle. Pa. Undést? Ch. Tantundem.

Eun. 329 PARMENO SERUOS CHAEREA ADULESCENS

II, 3, 38 Pa. Incommode hercle. Ch. Immo énim uero infeliciter.

Eun. 905 Thais Meretrix Chaerea Adulescens

V, 2, 66 Th. Adest óptume ipse fráter. Ch. Perii hercle: óbsecro Abeámus intro, Tháis:

Eun. 984 LACHES (?) SENEX PARMENO SERUOS

V, 5, 14 La. Quoi? Pa. Tháidi.

La. Emít? perii hercle. quánti?

Phor. 386 Demipho Senex Phormio Parasitus

II, 3, 39, De. Dic nómen. Ph. Nomen? máxume. De. Quid núnc taces?

Ph. Perii hércle, nomen pérdidi.

Ad. 227 SANNIO LENO

II, 2, 19 Nusquám pedem: perii hércle: hac illi spe hóc ínceperúnt.

Ad. 353 Geta Seruos

III, 2, 55 Nam hercle álius nemo réspicit uos.

Ad. 637 AESCHINUS ADULESCENS MICIO SENEX

IV, 5, 3 - Ae. Páter hercle est : perii. Mi. Aéschine,
Ae. Quíd huic híc negotist? Mi. túne has pepulistí fores?

V. Expressions of Delight or Admiration.

Heaut. 523 Syrus Seruos Chremes Senex

III, 2, 12 Sy. Facéta haec meretrix. Ch. Sáne. Sy. Idem uisást tibi?

Et quidem hercle forma lúculenta.

Heaut. 549 Syrus Seruos Chremes Senex

III, 2, 38 Sy. Etením quo pacto id fíeri soleat, cálleo. Ch. Tanto hércle melior.

Heaut. 553 CHREMES SENEX SYRUS SERUOS

III, 2, 42 Ch. Non úsus ueniet, spéro. Sy. Spero hercle égo quoque.

Heaut. 523, ere Fleck., Wag.

Heaut. 678

Syrus Seruos

IV, 2, 11

euge habeo óptumam.

Retraham hércle opinor ídem illud ad me fúgitiuom argentúm tamen.

Heaut. 761 SYRUS SERUOS CHREMES SENEX

IV, 5, 13 Sy. De illó quod dudum? díctum [ac] factum réddidi. Ch. Bonán fide? Sy. Bona hercle.

Eun. 397 Thraso Miles Gnatho Parasitus

III, 1, 7

Th. Est istúc datum

Profécto, ut grata míhi sint quae facio ómnia.

Gn. Aduórti hercle animum.

Eun. 416 GNATHO PARASITUS

III, 1, 26 Pulchré *mehercle* díctum et sapientér. papae, Iuguláras hominem.

Eun. 732 CHREMES ADULESCENS

IV, 5, 6 Verbum hércle hoc uerum erít 'sine Cerere et Líbero frigét Venus.'

Phor. 870

GETA SERUOS

V, 6, 30

V

Hic pulchérrimum

Fácimus audiui : ítaque paene hercle éxclamaui gaúdio.

VI. Expressions of Entreaty.

Eun. 356 PARMENO SERUOS CHAEREA ADULESCENS

II, 3, 65 Pa. Ímmo si sciás quod donum huic dóno contra comparet,

Mágis id dicas. Ch. Quód nam queso hercle?

Eun. 362 CHREMES ADULESCENS

II, 3, 71 Obsecro hercle, Pármeno, fac ut pótiar.

Eun. 466 PARMENO SERUOS

III, 2, 13 Quaeso hércle ut liceat, páce quod fiát tua, Dare huíc quae uolumus, cónuenire et cónloqui.

Eun. 562 Antipho Chaerea Adulescentes II

III, 5, 14 An. Narra ístuc quaeso quíd sit. Ch. Immo ego te óbsecro hercle ut aúdias.

Heaut. 761, "hercle ornatiua particula." Calp.—Eun. 416, mehercule BD. —Eun. 732, hercule Stall.

Ad. 247 Syrus Seruos Sannio Leno

II, 2, 39 Sy. Numquíd uis quin abeam? Sa. Ímmo hercle hoc quaesó, Syre:

Ad. 281 CTESIPHO ADULESCENS

II, 4, 17 Obsecro te hercle, hóminem istum inpuríssumum Quam prímum absoluitóte,

Ad. 483 Geta Seruos

III, 4, 37 Immo hércle extorque, nísi ita factumst, Démea.

VII. Expressions of Surprise.

And. 742 CHREMES SENEX

IV, 4, 3 - - - séd quid hoc?
Puer hérclest. mulier, tu ádposisti hunc?

Ad. 439 Demea Senex

III, 3, 85 Sed quís illic est, quem uídeo procul? estne Hégio Tribúlis noster? si satis cerno, is est hércle.

VIII. Expressions of Irony, Derision or Contempt.

Eun. 487 THRASO MILES GNATHO PARASITUS

III, 2, 34 Thr. Adpáret seruom hunc ésse domini paúperis Miseríque. Gn. Nam hercle némo posset, sát scio, Qui habéret qui paráret alium, hunc pérpeti.

Phor. 993 Nausistrata Mulier Phormio Parasitus

V, 9, 4 - Na. Quís hic homost?

Non míhi respondes? Ph. Hícine ut tibi respóndeat,

Qui hercle úbi sit nescit?

HEU

Heu is an exclamation of pain or grief*. It is used four times in Terence, always with the accusative and an adjective expressing grief, (miser three times, infelix once).

Ad. 247, hercle om. E.—And. 742, "Ornatiua particula est hercle." Don.

*Richter (p. 562) quotes the following from ancient grammarians: "Charis.
I pg. 238, 20 'Nam aut laetitiam animi significamus, ut aaha, aut dolorem, ut heu,'
- - idem ib. 239, I: 'interiectio est pars orationis motum animi significans, laetantis, ut aaha, dolentis, ut heu - - ', Probus IV pg. 146, 3 'aut enim dolemus, ut puta heu hei o eheu - - ', Donat. IV pg. 391, 18. ' - - aut dolentis ut [heia et] heu' (uide Keilii apparatum criticum), cf. denique Diomed. I pg. 419, 6 'aut gementem, ut heu.'"

And, 646 Charinus Adulescens

IV, 1, 22 - - Postquám me amare díxi, complacitást tibi.

Heú me miserum, quí tuom animum ex ánimo spectauí
meo!

Phor. 187 GETA SERUOS

I, 4, 10 Heú me miserum! quóm mihi paueo, tum Ántipho me excrúciat animi.

Hec. 271 Phidippus Laches Senes II Sostrata Mulier

II, 2, 29 Ph. - - ego sum ánimo leni nátus :

Non póssum aduersarí meis. La. Hem

Non póssum aduersarí meis. La. Hem Sóstrata. So. Heu me míseram!

Hec. 282 Pamphilus Adulescens

III, 1, 2 Némini ego plura éx amore acérba credo [esse] homini úmquam oblata

Quám mi. heu me infelícem!

HEUS*

The interjection heus is used to gain attention. Heus may demand that the person called to simply look at or listen to the speaker, or that he approach the speaker, or, as is frequently the case, that he give special heed to some important statement or query. Heus is frequently repeated for the sake of greater urgency. It occurs thirty-one times in Terence.

And. 84

SIMO SENEX

I, 1, 57

rogitabam 'heús puer,

Dic sódes, quis heri Chrysidem habuit?'

Phor. 187, Eheu ABCP; chu F; cheu Bent., Del., Stall., Zeu. "Eheu hic, ut alias, monosyllabon est." Bent.— Hec. 282, "Lacrymans hoc dicit." Don.— And. 84, "heus, eine Interjektion, die auch lautlich unserem 'he!' nicht sehr ferne steht, da e und u als Diphthong ihren ursprünglichen laut beibehalten," Speng. in loc.

*The ancient grammarians—Prisc., Maxim., Vict, Plat., Don., Cled., Pomp., Diom.—classed heus sometimes as an adverb sometimes as an interjection. In regard to this Richter (p 567) thus remarks: "Discrepare uidemus inter se grammaticos; sed hoc unum constat: falluntur, qui heus dolorem significare posse censent, fallitur egregie Cledonius. cum heus comparat cum heu interiectione dolentis querentisque: heus enim non per se significat dolorem, sed siquidem de de dolore agitur. eo alter compellatur, ut audiat, quamobrem doleat alter. Itaque heus putauerim non ueram interiectionem uisam esse grammaticis ideo, quia non ut hem eheu uah oh aliae exclamatur absolute, sed semper aut cum uocatiuis aut cum enuntiatis conectitur."

And. 579

CHREMES SENEX

II, 3, 47

heus, éuocati huc Dáuom.

Atque éccum uideo ipsúm foras exíre.

And. 636

CHARINUS ADULESCENS

IV, 1, 12 'Quis tú's? quis mi's? quor meám tibi?

Heus próxumus sum egomét mihi.'

And. 945 PAMPHILUS ADULESCENS CHREMES SENEX

V, 4, 42 Pa. Heus, Chrémes, quod quaeris, Pásibulast. Ch. Pásibula? Ipsást.

Heaut. 313 CLITIPHO ADULESCENS SYRUS SERUOS

II, 3, 72 - Clit. O hominis inpudentem audáciam! Sy. Heus,
 Nón fit sine períclo facinus mágnum nec memorábile.

Heaut. 348 CLITIPHO ADULESCENS

II, 3, 107 Verum hércle istuc est. Sýre, Syri inquam, heus heús, Syre!

Heaut. 369 Syrus Seruos

II, 3, 128 Sed heús tu, uide sis né quid inpudéns ruas!

Heaut. 550

SYRUS SERUOS

III, 2, 39 - At heus tu, fácito dum eadem haec mémineris,
 Siquíd huius simile fórte aliquando euénerit,
 Ut súnt humana, túos ut faciat fílius.

Heaut. 743

Syrus Dromo Serui II

IV, 4, 21 - Sy. Heús, Dromo. Dr. Quis mé uolt? Sy. Syrus.

Eun. 102

PARMENO SERUOS

I, 2, 22 Verum heús tu, hac lege tíbi meam adstringó fidem:

Eun. 217 Phaedria Adulescens Parmeno Seruos

II, 1, 11 - - Ph. Sed heus tu. Pa. Quid uis? Ph. Censen posse me offirmare

Pérpeti, ne rédeam interea?

And, 579, heus om. G.— And. 636, "heus significatio est modo nominis ad intentionem considerationemque reuocandi." Don.— And. 945, "heus dicendum erat, quia Chremes Critonem intuebatur."— Heaut. 313, "A in extremo uersu exhibet heus, ceteri libri heus tu, ut efficiatur octonarius trochaicus inter medios septenarios, quem ab hoc loco alienum esse suo iure iudicauerunt Umpf. et Dz. itemque Konradt." Rich. p. 573— Heaut. 369, "hic heus admonentis." Calp.— Heaut. 550, "Heus tu is so frequent in the comic poets that it amounts to a single expression." West in loc.

Eun. 276 PARMENO SERUOS

II, 2, 45 Hoc nunc dícis

Eiéctos hinc nos: ómnium rerum, heús uicissitúdost.

Eun. 337 CHAEREA ADULESCENS

II, 3, 46 'Heus heus, tibí dico, Chaérea' inquit. réstiti.

Eun. 434 Thraso Miles

III, 1, 44 Sed *heús* tu, purgon égo me de istac Tháidi, Quod eám me amare súspicatast?

Eun. 469 PARMENO SERUOS

III, 2, 16 Res iúdicabit. heús iubete istós foras Exíre, quos iussi, ócius.

Eun. 530 Chaerea Adulescens

II, 3, 24 - - heus heus, écquis hic? Ego súm Chremes.

Eun. 594 Chaerea Adulescens

III, 5, 46 - - uenit úna, 'heus tu' inquit 'Dóre, Cape hóc flabellum, uéntulum huic sic fácito,'

Eun. 624 Dorias Ancilla

IV, 1, 10 Vóluit facere cóntra huic aegre: 'heus' inquit 'puere,
Pámphilam
Áccerse, ut delectet hic nos.'

Eun. 712 Phaedria Adulescens

IV, 4, 44 Mirum ni tu crédis quod iste dícat, quid agam néscio. Heús negato rúrsum,

Phor. 152 GETA SERUOS

I, 2, 102 Puer, heús, nemon hoc pródit? Cape, da hoc Dórcio.

Phor. 398 GETA SERUOS

II, 3, 51 - Eu, nóster, recte. heus tu, caue.

Phor. 440 Phormio Parasitus Geta Seruos

II, 3, 93, Ph. Si quíd opus fuerit, heús, domo me. Ge. Intéllego.

Eun. 276, "heus hanc particulam solent praemittere sententiam pronunciaturi." Westerhouius.—Eun. 530, "De huius scripturae ueritate nulla est dubitatio, licet B heus omittat et CD eius exhibeant." Rich. p. 572.—Phor. 398, "pro eu (sic ACE²P, heu BE¹G) in DF scriptum est heus, referendum id esse apparet ad heus, quod subsequitur." Rich. p. 578.

Phor. 819	Demipho Chremes Senes II
V, 3, 36	De. At tu íntro abi. Ch. Heus, ne fílii quidem hoc nostri resiscánt uolo.
Phor. 847	Antipho Adulescens Geta Seruos
V, 6, 7	Ge. Ád lenonem hínc íre pergam: ibi núnc sunt. An. Heus, Geta! Ge. Ém tibi:
Phor. 904	Phormio Parasitus
V, 8, 10	Heus, quánta quanta haec méa paupertas ést, tamen Adhúc curaui unum hóc quidem, ut mi essét fides.
Phor. 1037	Phormio Parasitus
V, 9, 48	Heús Nausistratá, prius quam huic respondes temere, audí.
Hec. 339	Sostrata Mulier Parmeno Seruos
III, 2, 4	So. Nunc ád eam uisam. Pa. Heus, Sóstrata. So. Hem. Pa. Iterum ístinc excludére.
Hec. 523	PHIDIPPUS SENEX
IV, 1, 8	Atque éccam [uideo]. quid ais, Mýrrina? heus tibi díco.
Ad. 281	CTESIPHO ADULESCENS SYRUS SERUOS
II, 4, 17	Ct. Heus heus, Syre. Sy. Quid est?
Ad. 634	Aeschinus Adulescens
IV, 4, 26	Heús heus: Aeschinús ego sum, aperite áliquis actutum óstium.
Ad. 776	Dromo Puer Syrus Seruos
V, 2, 1	Dr. Heus Sýre, rogat te Ctésipho ut redeás. Sy. Abi.
Ad. 882	Syrus Seruos Demea Senex
V, 5, 1	Sy. Heus Démea, orat fráter ne abeas lóngius. De. Quis homo? ó Syre noster, sálue:

Phor. 904, "quod BCDP exhibent Heus heus quanta haec ss., falsum esse et metrum docet et sen tentia. quae quanta quanta requirit." Rich. p.573.—Hec. 339, heu BCE¹FP.—Ad. 281, heu || heus D. "heus uox est de longinquo reoucantis." Don. in loc.—Ad. 776, heus heus Syre DG.—

This interjection is the equivalent of our "whew!" and like it is a half-formed whistle* expressing astonishment or admiration, which, however is very frequently feigned or ironical. *Hui* occurs fourteen times in Terence.

And. 474 (GLYCERIUM VIRGO) SIMO SENEX

III, 1, 16 (Gl.) Iunó Lucina, fér opem, serua me, óbsecro. Si. *Hui*, tám cito? ridículum:

Heaut. 92 CHREMES MENEDEMUS SENES II

I, 1, 40 Ch. Hui, tám gravis hos, quaéso? Me. Sic merítúmst meum.

Heaut. 480 CHREMES SENEX

III, I, 71 Nam sí semel tuom ánimum ille intelléxerit,

Quantám fenestram ad néquitiem pateféceris.

Heaut. 606 Syrus Seruos Chremes Senex

III, 3, 45 Sy. - - - mílle nummum póscit. Ch. Et possít quidem? Sy. Hui,

Dúbium id est?

Eun. 223 Phaedria Adulescens Parmeno Seruos

II, 1, 17 Ph. Tandém non ego illam cáream, si sit ópus, uel totum tríduom? Pa. Hui, Úniuorsum tríduom? uide quíd agas.

Eun. 407 Thraso Miles Gnatho Parasitus

III, 1, 17 Th. Tum mé conuiuam sólum abducebát sibi. Gn. Hui, Regem élegantem nárras.

Eun. 805 Chremes Adulescens Thraso Miles

IV, 7, 35 Ch. Scibis: principio éam esse dico líberam. Th. Hem. Ch. Ciuem Átticam. Th. Hui.

Ch. Meám sororem. Th. Os dúrum.

And. 474, "Pro hui unus P ho, quod aliquotiens in libris scriptum legitur pro o uel oh." Rich. p. 581, n. 5.— Heaut. 92, "hui exclamatio miserantis est." Calp.— Heaut. 606, "hui et cetera huiusmodi generis sannae sunt aduersus eos, quibus irascimur.', Don. "Miratur Syrus uel mirari se simulat, quod Chremes ea, quae ipse modo dixerit, credere dubitet." Rich. p. 582, n. 8.—Eun. 223, "hui exclamatio serui, heri dictum irridentis." Del.— Eun. 805, "Verba Terentii Eun. IV, 7, 35 docent, quomodo differat hui ab hem: in eo enim maior apparet animi commotio uehementiorque affectus." Hand Turs. Vol. III, p. 109.

*"Hui exclamatio est animi uehementius commoti, quem ipsa natura docuit hunc sonum edere." Hand Turs. Vol. III, p. 109.

Phor. 301 Demipho Senex Geta Seruos

II, 1, 71 De. Postremo sí nullo álio pacto, faénore. Ge. Hui, Dixísti pulchre!

Phor. 558 Phaedria Adulescens Geta Seruos

III, 3, 25 - - - Ph. Sólae trigintá minae. Tríginta? hui, percárast, Phaedria.

Phor. 791 NAUSISTRATA MULIER DEMIPHO SENEX

V, 3, 8 Na. Ac rébus uilióribus multó talenta bína. De. Hui. Na. Quid haéc uidentur? Scílicet.

Hec. 283

Pamphilus Adulescens

III, 1, 3

Quanto fuerat praéstabilius úbiuis gentium agere aetatem Quam húc redire atque haéc ita esse míserum me resciscere!

hui,

Ad. 216 Syrus Serus

II, 2, 8 Pecúniam in locó neclegere máximum interdúmst lucrum, hui.

Metuísti, si nunc dé tuo iure concessisses paúlulum, Aduléscenti esses mórigeratus, hóminum homo stultíssume,

Ne non tibi istuc faeneraret.

Ad. 411 DEMEA SENEX SYRUS SERUOS

III, 3, 57 De. Saluós sit! spero, est símilis maiorúm suom. Sy. hui.

Ad. 567 Syrus Seruos

IV, 2, 28 - - - quia miseram múlierem et me séruolum, Quí referire nón audebam, uícit; hui, perfórtiter.

Phor. 301, "libri omnes ut hui in uersus 301 exitu collocatum habent, ita consentiunt in dixti scriptura, quod dixisti aliquo casu corruptum esse facilius est ad credendum quam hui ex uersus capite in antecedentis exitum librariorum libidine reiectum esse." Rich. p. 580, note.— Hec. 283, cui Bo., Del., Stall., Zeu. Ah Bent. "Libri ad unum omnes exhibent uersum iambicum tetrametrum hypercatalecticum cui quanto fuerat sqq., quem praesertim inter medios trochaicuos (281-293) interpositum ferri non posse intellexit Bent. Accedit quod cui relatiuum enuntiati structuram efficit satis duram et ab elegantia poetae alienam. Verum Bent. uiam monstrante, qui ah Quanto fuerat coniecit, uidetur inuenisse Fleck. ita, ut scriberet Hui Quanto fuerat, id quod probauerunt Umpf. et Dz." Rich. p. 580, n. 3.—Ad. 216, "seruus mirum sibi uideri simulat, quo modo fieri, ut leno metueret." Rich. p. 582, n. 8.—Ad. 411, "hui; quasi admiretur ipse quae narrat. Don. "Hui expresses ironical assent." Ashmore.—Ad. 567, "hui perfortiter: hoc gestu seruili et nimis leuiori personae congrue dictum est." Don.—Doubtful instances of hui are found in Eun. 1052, Heaut. 776, Phor. 663,—all rejected by Dziatzko.

NE(NAE).

This is a particle of emphatic assertion,* used only with the personal pronouns of the first and second person, with the demonstratives *ille* and *iste*, and once (Hec. 799) with the possessive *meus*. It occurs eighteen times in Terence.

And. 324 Byrria Seruos Pamphilus Adulescens.

II, 1, 24 By. Spónsam hic tuam amat. Pa. Né iste haud mecum séntit.

And. 772 DAUOS SERUOS

IV, 4, 33 Ne illa illum haud nouit, quoius causa haec incipit:

And. 939 Simo Senex Pamphilus Adulescens

V, 4, 36 Si. Ne istám multimodis tuam mueniri gaúdeo. Pa. Credó, pater.

Heaut. 217 CLITIPHO ADULESCENS

II, 1, 5 Mihi si úmquam filiús erit, ne ille fácili me utetúr patre;

Heaut. 222 CLITIPHO ADULESCENS

II, 1, 10 Astútus. Ne ille haud scít, quam mihi nunc súrdo narret fábulam.

Heaut. 556 Syrus Seruos

III, 2, 45 Et ne égo te, si usus uéniat, magnificé, Chremes, Tractare possim.

Heaut. 621. Syrus Seruos Chremes Senex

IV. 1,8 Sy. timeo quid sit. Ch. Quid siet?

Ne ista hércle magno iám conatu mágnas nugas díxerit.

Heaut. 747 Syrus Seruos

IV, 4, 5 Ne ille haúd scit, hoc paulúm lucri quantum éi damni adpórtet.

Heaut. 816 Syrus Seruos

IV, 6, 12 Ne me istuc ex te prius audisse gaudeo, Quam argéntum haberes, quód daturus iám fui.

Heaut. 825 CLITIPHO ADULESCENS

IV, 6, 21 Ne ego hómo sum fortunátus : deamo té, Syre.

Heaut. 222, "nae pro certe." Don.—Heaut. 556, "nae pro ualde." Calp. *Don. in a note on And. 324 defines nae by ualde; in And. 939, by nimir Eu. on And. 969 says "Nae, id est, ualde."—In And. 939, sane istam is the reading of BDEGV.

Heaut. 868	Menedemus Chremes Senes II
IV, 8, 27	Me. Cúpio. Ch. Ne tu própediem, Ut istám rem uideo, istíus obsaturábere.
Heaut. 918	CHREMES SENEX
V, 1, 45	uae miseró mihí! At né illud haud inúltum, si uiuó, ferent!
Eun. 285	Parmeno Seruos
II, 2, 54	Qui míhi nunc uno dígitulo fores aperis fortunátus, Ne tu istas faxo cálcibus saepe ínsultabis frústra.
Hec. 274	Sostrata Mulier
II, 3, 1	Édepol ne nos súmus unique aeque ómnes inuisaé uiris Própter paucas, quae ómnes faciunt dígnae ut uideamúr malo.
Hec. 799	Parmeno Seruos
V, 3, 1	Édepol ne meam érus esse operam députat paruí preti,
Ad. 441	DEMEA SENEX
III, 3, 87	
Ad. 540	DEMEA SENEX
IV, 2, 1	Né ego homo sum infélix : fratrem núsquam inuenio géntium ;
Ad. 565	DEMEA SENEX SYRUS SERUOS
IV, 2, 26	De. Laúdo: Ctesiphó, patrissas: abi, uirum te iúdico. Sy. Laúdas? ne ille cóntinebit pósthac, si sapiet, manus.

O occurs one hundred and two times in Terence, and has all the varieties of force and meaning that o (not oh) has in English. It is used most frequently with the vocative, but often also with the accusative of exclamation. It thus differs from oh which has no influence upon the construction.

The instances of O in Terence may be conveniently divided into (I) those where the vocative, and (II) those where the accusative, is used. In one doubtful passage (Eun. 560) it is found with the nominative.

Instances of O with the vocative may be further subdivided into a, expressions of affectionate familiarity and good feeling, as in greetings, salutations, etc. (many instances); b, expressions of anger and reproach (few instances); c, appeals to a deity where the combined expression (O Iuppiter is commonest) constitutes an expletive, like our O dear! O heavens! Gracious! etc.

I. O with the Vocative.

a. Expressions of Affectionate Familiarity, and the like.

And. 267 PAMPHILUS ADULESCENS MYSIS ANCILLA

I, 5, 32 Pa. Quis hic lóquitur? Mysis, sálue. My. O salue, Pámphile.

And. 282 Pamphilus Adulescens

I, 5, 47

- - - - O Mysis Mýsis, etiam núnc mihi
Scripta ílla dicta súnt in animo Chrýsidis
De Glýcerio.

And. 318 Pamphilus Charinus Adulescentes II

II, 1, 18 Pa. Charínum uideo, sálue. Ch. O salue, Pámphile.

And. 344 Dauos Seruos

II, 2, 7 Quís homost, qui me - - - ? o Pámphile,

And. 267, "O interiectio optantis aduentum, aut repente perculsi." Don.—And. 282, "O Mysis Mysis, primum uocandi alterum increpandi." Don.—

*"O non esse pronomen, nec articulum. multis modis ostenditur. Nam exquo sit nominatiuo? Tu enim, quod est secundae personae, eundem habet nominatiuum et uocatiuum, qui assumit O, ut o tu. Hic et haec et hoc tertia sunt personae, quae caret uocatiuo. Non est igitur pronomen; nec articulus uero, cum semper in demonstratione ponitur o, quae contraria est relationi, quam articulus significat. Deinde articulum Romani non habent. - - Sine dubio igitur o est aduerbium uocandi et optandi; est etiam interiectio." Prisc. p. 569, Krehl's ed.

345 II, 2, 8 Te ípsum quaeso, euge, ó Charine! And. 783 DAUOS SERUOS IV, 4, 44 Quis hic lóquitur? o Chremés, per tempus áduenis: And. 802 CRITO SENEX MYSIS ANCILLA . - Cr. O Mysis, sálue! My. Saluos sís, Crito. IV, 5, 7 And. 817 Mysis Ancilla O óptume hospes! pól, Crito, antiquom óbtines IV, 5, 22 And. 846 SIMO SENEX DAUOS SERUOS V, 2, 5 - - - Si. O sálue, bone uir. Da. Éhem Simo, o nostér Chremes, Ómnia adparáta iam sunt íntus. And. 868 SIMO SENEX O Chremes. V, 2, 27 Pictátem gnati! nónne te miserét mei? Dauos Seruos Pamphilus Adulescens And. 965 V, 6, 1 - - Da. Quís homost? Pa. Ego sum. Da. O Pámphile. CLINIA CLITIPHO ADULESCENTES II Heaut. 240 II, 2, 11 Clin. O Clítipho, Timeó. Clit. Respira: Heaut. 406 Clinia Adulescens Antiphila Mulier

II, 4, 26 Cl. Salue, ánime mi. An. O mi Clínia, salue.

Heaut. 684 CLINIA ADULESCENS SYRUS SERUOS

IV, 3, 6 Cl. O mí Syre, audisti óbsecro? Sy. Quid ní? qui usque una adfúerim.

Eun. 91 PHAEDRIA ADULESCENS

I, 2, 11 - - O Thais, Tháis, utinam essét mihi
Pars aéqua amoris técum ac pariter fíeret,

And. 345, o om. Bent., Bo., Fleck., Speng., Stall, Umpf, Wag., Zeu.—And. 817, o om BCEGP. "Duo ex nostris o optume, ut olim ex coniectura Muretus." Bent.—And. 868, O om. E; oh P. "Omnes fere o Chreme et sane maiorem emphasin habet adiecta est interiectio" Faer.—And. 965, o om. BCP, Bent., Bo. "Inepta prorsus est ista exclamatio, o Pamphile, cum nihil aliud addatur." Bent.—Heaut. 240, o om BCEP, Umpf.—Heaut. 406, "o modo admirantis interiectio est." Schol. Bemb.—"O mi Clinia ADG; in ceteros libros, qui o mi exspectate Clinia exhibent, irrepsit glossema." Rich. p. 588.

Eun. 455 THRASO MILES THAIS MERETRIX

III, 2, 2, Th. - - salue, mí Thraso. Thr. O Thais mea, Meum sáuium, quid ágitur?

Eun. 531 CHREMES ADULESCENS PYTHIAS ANCILLA

III, 3, 25 Ch. - - heus heus, ecquis hic?

Ego súm Chremes. Py. O cápitulum lepidíssumum!

Eun. 743 CHREMES ADULESCENS THAIS MERETRIX

IV, 6, 5 Ch. Tháis, ego iam dúdum hic adsum. Th. O mí Chremes, te ipsum éxpectabam.

Eun. 1031 CHAEREA ADULESCENS

V, 8, 1 O populares, écquis me hodie usuit fortunátior?

Eun. 1034 PARMENO SERUOS CHAEREA ADULESCENS

V, 8, 4 Pa. Quid hic laétus est? Ch. O Pármeno mi.

Eun. 1061 Phaedria Adulescens Thraso Miles

V, 8, 31 Ph. Quem ego hic aúdio?

O Thraso. Th. Saluéte.

Phor. 72 Dauos Seruos

I, 2, 22 O Geta, prouinciam

Cepísti duram.

Phor. 136 Dauos Seruos

1, 2, 86 Geta

Quid té futurumst?

Phor. 247 Geta Seruos

II, I, 17 O Phaédria, incredíble [st] quantum erum ánte eo sapiéntia.

Phor. 324 ' GETA SERUOS

II, 2, 10 O, uir fortis átque amicu's.

Phor. 504 PHAEDRIA ADULESCENS

III, 2, 19 O fortunatissume Antipho,

Phor. 609 GETA SERUOS CHREMES SENEX

IV, 3, 4 O salue, nóster Chremes. Ch. Salué, Geta

Eun. 531, Richter (p. 593) argues that capitulum here is acc.—Phor. 324, "Nominatiuum pro uocatiuo posuit" Don.

Phor. 853 ANTIPHO ADULESCENS GETA SERUOS V, 6, 13 An. Quid est? Ge. O ómnium, quantúmst qui uiuont, hómo hominum ornatissume. Phor. 882 ANTIPHO ADULESCENS PHORMIO PARASITUS V, 6, 42 An. O mi Phórmio, Válé. Ph. Vale, Antiphó. Hec. 82 PARMENO SERUOS PHILOTIS MERETRIX Pa. Philótis, salue múltum. Ph. O salue, Pármeno. I, 2, 7 Hec. 352 Sostrata Mulier Pamphilus Adulescens So. O mi gnáte! III, 2, 17 Pa. Mea máter, salue. Pamphilus Adulescens Hec. 382 Hánc habere orátionem mécum principio ínstitit : III, 3, 22 ' O mi Pamphile, ábs te quam ob rem haec ábierit causám uideo: Hec. 418 Sosia Seruos III, 4, 4 - O fortunáte, nescis quíd mali Praetérieris, qui númquam es ingressús mare. BACCHIS MERETRIX PAMPHILUS ADULESCENS Hec. 856 Ba. Salue, Pámphile. V, 4, 16 Pa. O Bácchis, o mea Bácchis, seruatríx mea! CTESIPHO ADULESCENS Ad. 256 II, 3, 3 O fráter, quíd ego nunc te laúdem? Ad. 260 Syrus Seruos Ctesipho Aduleseens Sy. O Ctésipho. Ct. O Syre, Aéschinus ubist? II, 3, 7 Ad. 268 CTESIPHO ADULESCENS II, 4, 4 Ego illam hércle uero omítto, qui quidem te hábeam fratrem: o mi Aéschine, 269

Phor. 853, o om, E.—Hec. 418, o om E.—And. 260, "Ille ut gaudens [praeuidens?]; hic ut qui non praeuiderit, o dicit." Don.

O mí germane!

II, 4, 5

Ad. 385 III, 3, 31	Syrus Servos O Démea,
	Istúc est sapere, nón quod ante pedés modost Vidére, sed etiam ílla quae futúra sunt Prospícere.
Ad. 449	HEGIO SENEX
III, 4, 3	o Aéschine, Pol haúd paternum istúc dedisti!
Ad. 831	MICIO SENEX
V, 3, 45	o noster Démea, Ad ómnia alia aetáte sapimus réctius;
Ad. 883	DEMEA SENEX
V, 5, 2	Quis homo? ó Syre noster, sálue: quíd fit?
Ad. 885	Demea Senex
V, 4, 5	addidi Praetér naturam: 'o nóster, quid fit? quíd agitur?'
Ad. 891	GETA SERUOS DEMEA SENEX
V, 6, 3	Ge sed eccum Démeam, saluós sies. De. O quí uocare? Ge. Géta.
Ad. 961	MICIO DEMEA SENES II SYRUS SERUOS
V, 9, 4	Mi. Istunc líberum? Quód nam ob factum? De. Múlta. Sy. O noster Démea, edepol uír bonu's!
Ad. 966	DEMEA SENEX SXRUS SERUOS
V, 9, 9	De. Nón mediocris hóminis haec sunt ófficia. Sy. O lepidúm caput!

Ad. 885, "Cum solo uocatiuo pronominis o a scaenicis non coniungitur, neque hic locus ab hoc usu abhorret; nam Demea cum u. 833 dixerit: O Syre noster - iam modo repetere uult ea uerba, quae praeter naturam addiderit; o noster, quid fit? quid agitur? "Rich p. 592, n. 42.—Ad. 891, oh CF, Bo., Del., eh D O—qui uocare; sic enim interpungendum esse apparet. Recte Donatus: 'Post o nomine uocaturus non habuit, quod disceret, et ideo subiecit qui uocare?'" Rich. p. 587, n. 14 b.—Ad. 966, see note above on Eun. 531.—Ad. 983, O om E. o pater mi DG; o mi pater BCFP.

DEMEA SENEX SYRUS SERUOS

AESCHINUS ADULESCENS

Sy. O uir optume! Ae. O pater mi

Ad. 983

V, 9, 26

De. Fáciet.

festiussume!

b.	Expressions	of	Anger	or	Reproach.
-----------	-------------	----	-------	----	-----------

And. 492	Simo Senex
III, 2, 12	O Dáue, itane contémnor abs te?
And. 665	CHARINUS ADULESCENS
IV, 1, 41	Hem, quid ais ? ó scelus !
	At tíbi di dignum fáctis exitiúm duint!
Phor. 233	Demipho Senex
II, 1, 3	nón pudere! o fácinus audax! ó Geta Monitor!
Ad. 407	Syrus Seruos
III, 3, 53	intéruenit
	Homo de inprouiso. coépit clamare o Aéschine, Haecine flagitia fácere te!
Ad. 724	Demea Senex
IV, 7, 6	O stulte, tu de psáltria me sómnias Agere : hóc peccatum in uírginemst ciuém.

c. Appeals to Jupiter and other Deities.

And. 464	Mysis Ancilla Simo Senex	
III, 1, 6	My. Nam quód preperisset, sussit tolli.	Si. O Iúppiter,
	Quid ego aúdio?	

And. 930	CRITO CHREMES SENES II
V, 4, 27	Cr hoc certó scio,
	Rhamnúsium se aiébat esse. Ch. O Iúppiter!

	Knamnusium se alebat esse. Cn.	O Iug
Heaut. 256	Clinia Adulescens	
II, 3, 15	O Iúppiter, ubi námst fides?	

Heaut. 630	CHREMES	SENEX	

IV, 1, 17 - - O Iúppiter, tantum ésse in animo inscitiam!

Eun. 946 PARMENO SERUOS

V, 4, 24 Ouad illan turbast? núm nam ego perii

Quaé illan turbast? núm nam ego perii?

And. 665, o om. Bent., Bo., Fleck., Del., Stall., Umpf., Wag., Zeu. "Meine Vermutung o scelus fand später eine Bestätigung durch cod. Lips., welcher oh scelus hat; s. Brugman Jahrb. f. Phil. 1876, p. 421." Speng. And. p. 157.—Ad. 724, Ah BDEFGP, Bo., Stall. "o stulte probabilius est quam ah stulte, quia ah nocatiuis multo rarius (apud Ter. modo locis duobus And 325 et Ad. 132) praecedit quam o." Rich. p. 592, n. 41.—And. 464, o om. G.

Eun. 1048	Chaerea Adulescens
V, 8, 18	O Iúppiter,
	Serua óbsecro haec bona nóbis!
Phor. 816	CHREMES SENEX
V, 3, 33	O Iúppiter, Di nós respiciunt : gnátam inueni núptam cum tuo fílio.
Phor. 841	GETA SERUOS
V, 6, 1	 6 Fortuna, ο Fórs Fortuna, quántis commoditátibus, Quám subito meo ero Ántiphoni ope nóstra, hunc onerastís diem!
Hec. 406	Pamphilus Adulescens
III, 3, 46	O fortuna, ut númquam perpetuo és bona!
. Ad. 440	Demea Senex
III, 3, 86	Ne illíus iam nóbis magna cíuium Penúriast antíqua uirtute ác fide!
Ad. 731	DEMEA MICIO SENES II
IV, 7, 13	De. O Iúppiter, Istócine pacto opórtet? Mi. Quid faciam ámplius?
Ad. 757	DEMEA SENEX
IV, 7, 39	O Iúppiter,
	Hancine uitam! hoscin móres!
Ad. 790	Demea Senex
V, 3, 4	Ei míhi, quid faciam? quíd agam? quid clamem aút querar? O caélum, o terra, o mária Neptuni!
	• • • • • • • • • • • • • • • • • • •
	II. O used with the Accusative of Exclamation.
	a. Expressions of Delight.
And 105	Sosia Libertus
I, 1, 78	O factúm bene! Beásti; [ei] metui a Chrýside.
Phor. Juppiter Don	816, pro Juppiter D.—Ad 440, o AG; om. ceteri.—Ad. 731, Pro
	60

And. 948 SIMO SENEX PAMPHILUS ADULESCENS Si. Iam dúdum res reddúxit me ipsa in grátiam. Pa. O V, 4, 45 lepidum patrem! And. 956 Pamphilus Adulescens V, 4, 53 O faustum et felicém diem! . CHAEREA ADULESCENS Eun. 296 II, 3, 5 O fáciem pulchram! déleo omnis dehínc ex animo múlieres: Eun. 365 CHAEREA ADULESCENS O fortunatum istum eunuchum, qui quidem in hanc detur II, 3, 74 domum! Eun. 674 Pythias Ancilla Phaedria Adulescens IV, 4, 7 Py. Haben hóminem, amabo? Ph. Quíd ni habeam? Py. O factúm bene! GETA SERUOS PHAEDRIA ADULESCENS Phor. 559 III, 3, 26 Ge. Age age, inuentas réddam. Ph. O lepidum! b. Expressions of Pity. PARMENO SERUOS Eun. 298 Ecce autem álterum! II, 3, 7 Néscio quid de amóre loquitur. o infortunatúm senem! Eun. 943 Pythias Anatta V, 4, 21 Pró deum fidem, fácinus foedum! o infélicem adulescéntulum! c. Expressions of Indignation. And. 767 DAUOS SERUOS MYSIS ANCILLA Da. O fácinus animum aduórtendum! IV, 4, 28 My. Quid clámitas? Da. Quemne égo heri uidi ad nós adferri uésperi? 769 My. O hóminem audacem! IV, 4, 30 And. 876 SIMO SENEX 'Ita praédicant?' o ingéntem confidéntiam! V, 3, 5

Eun. 674, O om. Fleck., Umpf., Wag., Zeu. "O factum bene suauius est, ut eliquescat ultima in Habeam." Bent.—Phor. 559, O lepidum caput BCDEFGP.

Heaut. 313 CLITIPHO ADULESCENS SYRUS SERUOS II, 3, 72 Cl. Ad patremne? Sy. Ad eum ípsum. Cl. O hominis ínpudentem audáciam! PHAEDRIA ADULESCENS Eun. 70 I, 1, 25 O indígnum facinus! núnc ego. Et illám scelestam esse ét me miseram séntio: PHAEDRIA ADULESCENS Eun. 709 Iúppiter magne, O scelestum atque aúdacem hominem! IV, 4, 41 Pythias Ancilla Eun. 944 V, 4, 22 O scelestum Pármenonem, qui ístum huc adduxít! Phor. 233 DEMIPHO SENEX nón pudere! o fácinus audax! II, 1, 3 PAMPHILUS ADULESCENS Hec. 376 III, 3, 16 Póstquam aspexi, 'o fácinus indignum' inquam -AESCHINUS ADULESCENS SANNIO LENO Ad. 173 Ae. - - omitte múlierem. II, 1, 19 Sa. O indígnum facinus! AESCHINUS ADULESCENS SANNIO LENO Ad. 183 Sa. Lóris liber? Ae. Síc erit. II, 1, 29 Sa. O hóminem inpurum! Ad. 228 SYRUS SERUOS SANNIO LENO Sy. Tímet: II, 2, 20 Iniéci scrupulum hómini. Sa. O scelera: illúd uide, Ut in ípso articulo oppréssit. Ad. 304 GETA SERUOS III, 2, 6 Hócine saeclum! o scélera, o genera sácrilega, o hominem ímpium! III. irregular Use of O*

Eun. 709, "Chaeream scilicet uel Parmenonem; sed sic pronuntiandum est, ut putet ancilla de eunucho dici, hoc ipso quod praesto est." Don. — And. 183, "O facinus indignum - - Bembini scripturam ita seruari posse sibi persuasit Umpf., ut scriberet; ni caues, quod ne imitemur, sermonem comicum dissuadere recte monet Dz. Verisimillimum uidetur, quod Fleck. coniecit atque Dz. et Speng. reciperunt; O indignum facinus nisi caues geminabit." Rich. p. 594, n. 52.—* In these passages oh would seem to be the proper reading unless the constructions can be changed.—And. 533, cf. Ad. 461, Oh te quaerebam ipsum.

SIMO CHREMES SENES II

Si. Iubeó Chrementem. - Ch. O'te ípsum quaerebm.

ŧ

And. 533

III, 3, 1

Eun. 560 Antipho Chaerea Andulescentes II

III, 5, 12 An. - - quíd me adspectas?

Quíd taces? Ch. †O festús dies [hominis]! amíce, solue!

OH

In Latin oh is pretty consistently distinguished from o, although in English, despite the protests of grammarians, usage makes o and oh interchangeable variants. As shown by the citations under o, that particle should be used with either the vocative, or the accusative of exclamation.

There are fifteen instances of oh in Terence which may be divided into I. Expressions of surprise. II. Expressions of anger.

I. Expressions of Surprise.

And. 615 DAUOS SERUOS PAMPHILUS ADULESCENS

III, 5, 9
 Da. Nec me équidem, atque id ego sédulo.
 Dicam áliquid me inuentúrum, ut huic malo áliquam productém moram. Pa. Oh!
 Da. Vísus sum. Pa. Eho dum, bóne uir, quid ais?

Eun. 129 PARMENO SERUOS THAIS MERETRIX

I, 2, 49 Pa. Ne hos quídem tacebit Pármeno. Th. Oh, dubiúmne id est? Hoc ágite, amabo.

Phor. 51 GETA DAUOS SERUI II

I, 2, 1 Ge. Si quís me quaeret rúfus - - Da. Praestost, désine. Ge. Oh,
At ego óbuiam conábar tibi, Daue.

GETA DAUOS SERUI II

Tit c50 obtain contour tibi, Dutc

I, 2, 20 Ge. Désinas:

Phor. 70

Sic ést ingenium. Da. Oh, régem me esse opórtuit.

Eun. 560, "Huc referre uisum est locum corruptissimum, quem antiquitus sic scriptum fuisse *Qnid taces?* CH. O festus dies hominis amice salue testantur libri ad unum omnes et Donatus, cuius probabilis emendatio nemini adhuc contigit et uix continget." Rich. p. 591, n. 38.— And. 615, ohe BCDGP, Stall., Umpf, Zeu. Si mauis ohe, ut plerique scripti; tamen monosyllabon erit." Bent.—Eun. 129, O Stall., Fmpf., Zeu. "oh codices nostri." Bent.— Phor. 51, hooh in ras. G.— Phor. 70, O AGCP; ho D (?).

Phor. 857

GETA SERUOS

V, 6, 17

Oh. Tú quoque aderas, Phórmio?

Phor. 945

PHORMIO PARASITUS CHREMES SENEX

V, 8, 52

Ph. Haec ádeo ego illi iám denarrabo. Ch. Óbsecro, Ne fácias. Ph. Oh, tune ís eras?

Ad. 402

DEMEA SENEX SYRUS SERUOS

III, 3, 48

De. Satin scís ibi esse? Sy. Oh, qui égomet produxi.

Ad. 409

SYRUS SERUOS DEMEA SENEX

III, 3, 55

Sy. Coépit clamare 'o Aéschine, Haecine flagitia fácere te! haec te admittere Indígna genere nóstro!' De. Oh, lacrumo gaúdio.

Ad. 461

DEMEA Hegio Senes II

III, 4, 15

De. Adíbo. saluere Hégionem plúrimum He. Oh, te quaerebam ípsum : salue, Démea.

II. Expressions of Anger.

And, 618

PAMPHILUS ADULESCENS

III, 5, 12

Oh, tíbi ego ut credam, fúrcifer?

Tu rem ínpeditam et pérditam restítuas?

Heaut. 1006

CHREMES SENEX

[Oh,] Pérgin mulier ésse? nullamne égo rem umquam in V, 3, 4 uitá mea

Voluí, quin tu in ea ré mi fueris áduorsatrix, Sóstrata.

Heaut. 1010

SOSTRATA MULIER

V, 3, 8

Oh,

Iníquos es, qui mé tacere dé re tanta póstules.

Eun. 669

PHAEDRIA ADULESCENS

IV, 4, 2

Illúd uide, os ut síbi distorsit cárnufex!

Phor. 857, ho E, Zeu.— Phor. 945, O BCP, ho D, Don., Zeu.—Ad. 402, O Umpf.—Ad. 409, ohoh E; hoho F.—Ad. 461, O GP; ho BCDF; oh om. Zeu. Cf. And. 533—And. 618, "Ohe libri, unus E cho, desunt AF." Rich. p. 604.— Heaut. 1006, ho D; o om. A.—Heaut. 1010, o D; o C corr. C²; "oh ab initio sequentis us. habent FP."—Eun. 669, oh C, Corr. C²; coh G; cho B.

Phor. 286

DEMIPHO SENEX

II, 1, 56

Oh.

Bone cústos, salue, cólumen uero fámiliae,

Ad. 768

SYRUS SERUOS DEMEA SENEX

V, 1, 6

Sy. - - quid fit? quid tu es tristis? De. Oh scelus!

OHE

Ohe expresses satiety and deprecation. "Sed latino uocabulo aliquem alloquimur, ne uel eundo uel agendo pergat: quod Germani exprimunt uerbo halt." (Hand Turs. Vol. IV, p. 366.) It is used five times by Terence.

Heaut. 879

CHREMES SENEX

V, 1, 6 Ohe, desiste inquám deos, uxor, grátulando obtúndere, Túam esse inuentam grátam;

Phor. 418 DEMIPHO SENEX PHORMIO PARASITUS

De. Ita, próxumo quidem; át nos unde? aut quam ób II, 3, 71 rem? Ph. Ohe, 'Actum' aiunt 'ne agas.'

Phor. 1001 DEMIPHO SENEX PHORMIO PARASITUS

V, 9, 12

De. Scelus.

Tibi narret? Ph. Ohe tu, factumst abs te sédulo Pro frátre.

Ad. 723

DEMEA MICIO SENES II

IV, 7, 5

De. Noua,

Capitália. Mi. Ohe iam.

Ad. 769

DEMEA SENEX SYRUS SERUOS ·

V, 1, 7

De: Oh scelus!

Sy. Ohe iam! tu uerba fundis hic sapiéntia!

Phor. 286, ho F, Stall., Zeu.— Ad. 768, ohe BCDEFGP. "Pro ohe scelus, aliqui, o scelus, uel oh habent ut Bembinus." Faer.— Phor. 418, hoe DG.— Phor. 1001, eho BCP, Bent., Bo., Del., Stall., Zeu. h. D. "Bemb. ohe tu; sed nostri omnes! eho tu; quod placet." Bent.— Ad. 723, oEKO A.— Ad. 769, "eho BCEFP, et ex ohe corr. D."

ÔНО

The single instance in Terence of oho is found in Ad. 726 (v.l. oho) and expresses surprise and indignation. (oho! aha!)

DEMEA MICIO SENES II

De. - - hóc peccatum in uírginemst ciuém. Mi. Scio. De. Oho, scis et patere?

OIEI

Oiei is a cry of pain, physical pain, "dolorem uapulantis" according to Richter's explanation. It is very rare, occurring only once in Plautus (Mil. 1406) and twice in Terence.

Eun. 716 Phaedria Adulescens Dorus Eunuchus

IV, 4, 48 Ph. I intro núnciam.

Do. Oiéi. Ph. Alio fácto honeste quó modo hinc abeam néscío.

Phor. 663 GETA SERUOS DEMIPHO SENEX

IV, 3, 58 Ge. Aedículae item sunt ób decem alias. De. Oiéi, Nimiúmst.

PAPAE* (Greek mamai)

There are four instances of this interjection in Terence, all occurring in the *Eunuchus*. *Papae* expresses surprise and admiration, and may be rendered strange! wonderful! marvellous! capital!

Eun. 229 PARMENO SERUOS

II, 1, 23 - - híc quidemst parasitús Gnatho Mílitis : ducít secum una uírginem dono huíc papae, Fácie honesta!

Eun. 279 GNATHO PARASITUS PARMENO SERUOS

II, 2, 48 Gn. Ecquid beo te? Pa. Mén? papae.

Eun. 317 PARMENO SERUOS CHAEREA ADULESCENS

II, 3, 26 - - - Pa. Quíd tua istaec? Ch. Nóua figura orís. Pa. Papae.

Ad. 726, eho BCDFGP, Bo., Stall. "Nostri eho; sed melius Bembinus oho." Bent.—Eun. 715, oi. ei. oi. ei. G; eho eho in exitu us. 715 P; eoi ei Bent., Stall.; hoi hei Del., heu hoi, ehoy, heoi, oh hei are other variations of the same outcry.—Phor. 663, oet hui D; oe G; hui BEF; hui C; ui P.

* See Prisc. p. 655, Krehl's ed.

Eun. 416

GNATHO PARASITUS

III, 1, 26 Pulchré mehercle díctum et sapientér. papae, Iulguláras hominem.

PHY

Only one instance of this occurs, an aside by Syrus wearied with Demea's moralizing (pish! tush! phaw!)

Ad. 412 DEMEA SENEX SYRUS SERUOS

III, 3, 58 De. Syre, praéceptorum plénust istorum sile. Sy. Phy.

PRO

Pro is used eight times in Terence with the vocative, and five times with the accusative. The accusatives in the latter instances are best explained by supplying obsecro or imploro to govern them instead of making them depend on pro.

Pro generally indicates pain or grief, but sometimes anger, and less frequently joy. It should be rendered O.*

I. PRO with the Vocative.

a. Expressions of Pain and Distress.

Dauos Seruos Mysis Ancilla And. 732

Da. Moue ócius te, ut quíd agam porro intéllegas. IV, 3, 17 Pro Iuppiter! My. Quid est? Da. Spónsae pater

intéruenit.

NAUSISTRATA MULIER Phor. 1008

V, 9, 19 Pro di immortales, fácinus miserandum ét malum!

PARMENO SERUOS PAMPHILUS ADULESCENS Hec. 317

Par. Age dum, ád fores III, 1, 37

Accédo propius, ém sensistin? Pam. Nóli fabulárier. Pro Iúppiter, clamórem audiui.

b. Expressions of Anger.

Ad. 111

DEMEA SENEX

Pro Iúppiter, tu homo ádigis me ad insániam! I, 2,31

Ad. 412, hi BC; phi EF; pheu Bo. "Interiectio mirantis est," Don.—And. 732, proh E.—Ad. 111, "pro Juppiter tragica exclamatio est." Don.

* According to Hand (Turs. IV p. 572) pro is the sound pr+o, "quo homines obstupefacti et indignabundi utuntur" Pro=per+o is Doederlein's theory.

Ad. 196

Sannio Leno

II, 1, 42

Pró supreme Iúppiter, Mínume miror qui ínsanire occípiunt ex iniúria.

Ad. 366

DEMEA SENEX

III, 3, 12

Pro Iúppiter,

Hominís stultitiam!

Ad. 447

HEGIO SENEX

III, 4, 1

Pro di ímmortales, fácinus indignúm, Geta, Quod nárras!

c. Expressions of Joy.

Eun. 550

CHAEREA ADULESCENS

III, 5, 2

Pro Iúppiter, Nunc ést profecto, intérfici quom pérpeti me póssum, Ne hoc gaúdium contáminet uita aégritudine áliqua.

II. PRO with the accusative, regularly in the phrase PRO DEUM (ATQUE HOMINUM) fidem.

a. Expressions of Pain and Distress.

And. 237

Pamphilus Adulescens

I, 5, 2

- - Pro deúm fidem, quid est, si haéc non contuméliast?

And. 246

PAMPHILUS ADULESCENS

I, 5, 11

Pró deum atque hominúm fidem!
Núllon ego Chremétis pacto adfínitatem effúgere potero?

Heaut. 61

CHREMES SENEX

I, 1, 9

Nam pró deum atque hominum fidem, quid uís tibi?

b. Expressions of Anger.

Eun. 943

Pythias Ancilla

V, 4, 21

Pró deum fidem, fácinus foedum!

Ad. 196, "pro supreme Juppiter: haec locutio ad hoc inducta est, ut ex uerbis lenonis appareat, quam facile mitis fieri possit et quiduis libenter accipere." Don.—And. 237, "pro deum fidem atque hominum. EG, pro deum atque hominium fidem BC²D: sed metro formula longior non conuenit, neque uerborum ordo, qui est in EG, ullo alio loco inuenitur. Glossema igitur apparet irrepsisse in BC²DE G." Rich p 617, n. 7.—And. 246, proh E.—Eun. 943, "proh deum fidem uim magnam ostendit, deorum implorans fidem, quasi in hoc negotio nihil possit humanum consilium—Proh: simulata perturbatione sui Parmenonem terret Pythias.—Proh: Haec singula pronuntianda sunt pallido et attonito uultu." Don.

Phor. 351

PHORMIO PARASITUS

II, 3, 4

pró deum immortálium.

Hanc Démipho negat ésse cognatám?

Ad. 746

DEMEA SENEX

IV, 7, 28

Pro diuóm fidem,

Meretríx et mater fámilias una ín domo?

st

St is a call for silence (hist! whist!) In Dziatzko's edition (also Wagner's) it occurs only once (Phor. 743); but the older editions have three more instances of it (And. 682; Heaut. 597; Phor. 350).

Phor. 743

SOSTRATA MULIER CHREMES SENEX

V. 1, 16

So. Quid? non óbsecro es

Quem sémper te esse dístitasti? Ch. St. So. Quid has metuís fores?

Ch. Conclúsam hic habeo uxórem saeuam.

VAE*

This marks a strong outcry of grief and is always in Terence followed by the dative (woe is me!) The dative is regularly accompanied by *misero* (*miserae*). Vae appears nine times in Terence.

And. 302 CHARIMUS ADULESCENS BYRRIA SERUOS

II, 1, 2 Ch. Quíd ais, Byrriá? daturne illa Pámphilo hodie núptum? By. Sic est.

Ch. Quí scis? By. Apud forúm modo e Dauo audíui. Ch. Vae miseró mihi!

And. 743

Mysis Ancilla

IV, 4, 4

Núsquam est. uae miseraé mihi!

Relíquit me homo atque ábiit.

Phor. 351. " ἐλλειψις deest fidem aut quid tale." Don.—Ad. 746, "deum DG - sed propter metrum deum fidem ferri nequit, immo uocabulum prius debet

aequare spondeum." Rich. p. 617, n. 9—Phor. 743, est BCEFP; sit G; sit t est D. "Pro st nostri omnes est. Sed Uelius citat st: et ex s et t syllabam fieri notat; quare saluus est spondeus." Bent.—And. 302, Fleckeiseni rationem, qui utroque loco librorum scriptura uiolen ter mutata pro uae misero mihi scripsit ei misero mihi merito respuerunt, qui post eum has fabulas tractauerunt." Rich. p. 630, n. 5.

*" Uae, non ue, quamquam hoc in grammaticorum libris fere praeualet, quin uera scribendi ratio sit, dubium non esse constat. - - - adprobatur uae scriptura obai Graeco, quod cum non occurrat ante Noui Testamenti scriptores, ex Latino sermone assumptum uidetur." Rich. p. 629.

Heaut. 250

CLINIA ADULESCENS

II, 3, 9

Vaé misero mi, quanta de spe décidi!

Heaut. 917

CHREMES SENEX

V, 1, 44

quae uídi? uae miseró mihi! At né illud haud inúltum, si uiuó, ferent!

Eun. 709 Phaedria Adulescens Pythias Ancilla

IV, 4, 41 Ph. Iúppiter magne, ó scelestum atque aúdacem hominem! Py. . Vaé mihi:

Étiam non credés indignis nós esse inrisás modis?

Hec. 605 Sostrata Mulier Pamphilus Adulescens

IV, 2, 29 So. Mi gnáte, da ueniam hánc mihi, redduc íllam. Pa.

Vae miseró mihi!

Ad. 301

GETA SERUOS

III, 2, 3

uae miseró mihi!
Tot rés repente círcumuallant se, únde emergi nón potest:

Ad. 327 GETA

GETA SERUOS SOSTRATA MULIER

III, 2, 29

Ge. Amáre occepit áliam. So. Vae miseraé mihi!

Ad. 383

DEMEA SENEX

III, 3, 29

uae miseró mihi!
Uidére uideor iám diem illum, quóm hinc egens
Profúgiet aliquo mílitatum.

VAH *

Vah is used in Terence to express surprise, contempt, anger, distress and admiration. It is found seventeen times, and may be translated ah! oh!

I. Expressions of Contempt.

Heaut. 587 CLITIPHO ADULESCENS SYRUS SERUOS

III, 3, 26 Cl. Deámbulatum? quó? Sy. Vah, quasi desít locus. Abi sáne istac, istórsum, quouis.

Heaut. 765 Syrus Seruos Chremes Senex

IV, 5, 17 Sy. At si scías quam scíte in mentem uénerit. Ch. Vah, glóriare euénisse ex senténtia?

^{*} See the quotation from Prisc. under ah p. 1.

Heaut. 776 CHREMES SERUOS SYRUS SENEX

IV, 5, 28 Ch. Quam ob rem istúc, Syre?

Nam prórsum nil intellégo. Sy. Vah, tárdus es.

Heaut. 901 CHREMES MENEDEMUS SENES II

V, 1, 28 Ch. Quíd est quod ampliús simuletur. Me. Váh. Ch. Quid est? Me. Audí modo.

Ad. 187 SANNIO LENO AESCHINUS ADULESCENS

II, 1, 33 Sa. Cupio, aéqui modo aliquíd. Ae. Vah, leno iníqua me non uólt loqui.

II. Expressions of Anger or Vexation.

Heaut. 600 Syrus Seruos

III, 3, 39 Immo sí scias.

Váh, uide quod incéptat facinus.

Ad. 38 Micio Senex

I, 1, 13 - - - uah, quemquamne hóminem in amino instítuere
Paráre quod sit cárius quam ipse ést sibi!

Ad. 315 GETA SERUOS

III, 2, 17 Tum autém Syrum inpulsórem, uah, quibus illum lacerarém modis!

Ad. 532 Syrus Seruos

IV, 1, 16 Vah, quám uellem etiam nóctu amicis óperam mos essét dari!

Ad. 578 DEMEA SENEX SYRUS SERUOS

IV, 2, 39 De. Id quidem angipórtum non est péruium. Sy. Verum hércle. uah,

Cénsen hominem me ésse?

Heaut. 776, hui BCEFP, Del. "neque metro neque sensui conuenienter.' Rich.— Ad. 187, "hoc totum εἰρωνικῶs pronuntiandum est." Don. uaha DG¹.— Heaut. 600, hoc BCEFP, Del.; VAKA. 'Etsi plerique nostri habent hoc: tamen lectio Petrensis uah est praeferenda.' Bent.—Ad. 38, uaha DGV. "Probus inst. art. IV pg. 146, 29-34: 'ua, si cum animi affectus proferatur, hoc est per suspirationem, erit interiectio, ut puta

ua quemquamne hominem in animo instituere aut parare quod sit carius quam ipse est sibi! si uero ua pro uocatione aliqua proferatur, erit aduerbium irascentis.' Rich. p. 637, n. 1.—Ad. 532, "hoc utriusque personae conuenit, sed melius a Syro et facetius dicitur." Don. in loc.—Ad. 578, auah C.

III. Expressions of Pain and Distress.

And. 688 Pamphilus Adulescens

IV, 2, 5 - - - Vah, perii. hoc malum integráscit.

Heaut. 978 Syrus Seruos Clitipho Adulescens

V, 2, 25 Sy. Abiit? uah, rogasse uellem, Cl. Quid? Sy. unde mi peterém cibum:

Ad. 614 Aeschinus Adulescens

IV, 4, 6 Vah, quó modo hac me expédiam turba?

IV. Expressions of Surprise.

Heaut. 253 CLINIA CLITIPHO ADULESCENTES II

II, 3, 12 Clin. Víden tu? Ancillas aúrum uestem, quám ego cum una ancíllula

Híc reliqui, unde ei esse censes. Clit. Váh, nunc demum íntelligo.

Ad. 439 DEMEA SENEX

III, 3, 85 Tribúlis noster? Sí satis cerno, is est hércle, uah Homo amícus nobis iam índe a puero:

V. Expressions of Admiration.

And. 589 Dauos Seruos

III, 4, 10 Numquam ístuc quivi ego íntelligere, uáh consilium cállidum!

Eun. 730 CHREMES ADULESCENS

IV, 5, 4 Quis est? ehem Pýthias: uah quanto nunc formónsior Vidére mihi quam dúdum!

Heaut. 978, UA A; auh G; om. BCEFP. "Aliqui libri ah. aliqui hei, antiquissimi uah habent." Faer "Tres modo ex nos tris Va, reliqui nihil habent." Bent—Heaut. 253, UA A.—Ad. 439, uaha G.—And. 589, "Uah interiectio lactantis, irridentis, insultantis, mirantis, et blandientis, qualis hic est." Del. in loc. "Uah interiectio est ex affectu admirantis uel indignantis." Eugraphius.

_					
Subtotals	HECYRA	Subtotals	ADELPHOE	Subtotals	Totals
6	109, 630, 697, 721, 744, 853, 877.	7	112, 127, 132, 269, 274, 309, 329, 342, 405, 597, 853.	11	48
	440				2
2	449.	1	000 (1 1)	اءا	7
2	00 011 741 007 000	_	386 (twice).	2	9
1	83, 611, 741, 835, 860.	5			1
9	58, 71, 83, 88, 160, 228, 274, 278, 280, 499,520,543,566,568,[592],610,923,728,	27	289, 293, 298, 450, 763, 783, 959, 961.	8	79
	732,734,747,756,772,786,788,799,839.				
3	340.	1	81, 266, 373, 901.	4	21
ا۔	74.	1	389, 660, 777, 905, 970.	5	3
)	100, 267, 671, 719.	4	389, 000, 777, 905, 970.	١٦	40
3	366.	1	124, 173, 242, 323, 452, 753, 789.	7	21
- 1	63, 271, 298, 316.	4	137, 169, 172, 485, 537, 559, 790.	7	33
•			911.	1	3
	862.	1	611.	1	6
	250.	1	868.	1	7
	205, 314, 339, 347, 527, 706.	6	004 040 000 000 040 011 401		80
•	306, 416, 424, 459, 624, 783, 806.	7	190, 227, 247, 268, 281, 353, 362, 375, 419, 439, 483, 551, 554, 578, 637, 683, 902, 925, 975, 982.	20	99
	271 , 282.	2		1	4
	339, 523.	2	281 (twice), 634 (twice), 776, 882.	6	37
	283.	1	216, 411, 567.	3	14
	274, 799.	2	441, 540, 565.	3	18
	82, 352, 376, 382, 406, 418, 856 twice).	8	73, 183, 228, 256, 260 (twice). 268, 269, 304 (thrice), 385, 407, 440, 449, 724, 731, 757, 790 (thrice), 831, 883, 885, 891, 961, 966, 983 (twice). 402, 409, 461, 768.	90	102 15
			723, 769.	2	5
ì			726.	1	1
!				1	2
		1			1
			412.	1	14
Ì	317.	1	111, 196, 366, 447, 746.	5	1
	305.	1	38, 187, 315, 439, 532, 578, 614.	3 7	17
		L	Grand Total:		714
1				_	

•

.

TABLE II.

INTERJECTIONS CLASSIFIED

ΒY

CHARACTERS

•

. . ,

. . • •

.

. • · .

